

1
ENSV MINISTRITE NÖUKOGU RIJKLIK EHITUSKOMITEE
KULTUURIMÄlestiste RIKLIK PROJEKTEERIMISE INSTITUUT

EKA. T-76.1.12829

OBJEKTIAADRESS: Tallinn, Vabaõhumuuseumi tee, ER Vabaõhumuuseum

OBJEKT: elamud

TELLIJA: ER Vabaõhumuuseum

TÖÖ Nr III-89029

HABERSTI LINNAMÖISA SUVEMÖIS LIBERTY

AJALOOLINE ÕIEND

KÖIDE

Peaarchitekt

Osak. juhataja

Osak. peaarchitekt

Proj. peainsener

Peaspetsialist

Alamp
Ennur
Mihh
Lid

H. Toss

V. Kukkur

A. Kann

H. Sirts

E. Kangilaski

Köite koostaja:

J. Saron

J. Saron

ajaloolane-etnograaf

SISUKORD

1. Üldandmed	lk. 4.
2. Eessõna	lk. 5.
3. Sissejuhatus	lk. 7.
4. Liberty rajamiskäik	lk. 9.
5. Liberty ehituslooline ülevaade	lk. 15.
6. Lõpetuseks	lk. 23.
8. Kasutatud materjalid	lk. 31.
9. Jooniste nimekiri	lk. 33.
10. Fotode nimekiri	lk. 34.

AJALOOLINE ÕIEND

1. ÜLDANDMED

Aadress: Tallinn, Vabaõhumuuseumi tee, Eesti Riklik
Vabaõhumuuseum

Alus: tellija kiri nr. 8-55-242 28. novembrist 1988.a.

Kavatsetavate töödemaht: endise suvemäisa hoonete
kohandamine muuseumi vajadusteks

2. EESSÖNA

Eesti vabaõhumuuseum on rahvasuus ja osaliselt ka ametlikus kasutuses saanud oma asukoha järgi lisanime "Rocca al Mare". Põhjuseks on asjaolu, et muuseumi ekspositsioon haarab endise suvemoisa ala Kopli lahe kaldal, mille itaaliapärane nimi on 19. saj. keskpaigast alates visalt edasi elanud tänasesse päeva. Sellist elujõudu pole olnud sugugi kõigil linna ümberruse endiste mõisakeste nimedel. Rocca al Mare nimi on aja jooksul koguni maa-alaliselt laienenud ja kandunud üle ligi sajandi vörra vanemale naabriile, selle ala esimesele suvemoisale "Liberty". Viimatinimetatu on aga praeguseks praktilliselt täiesti tundmatu.

Et Rocca al Mare suvemoisa ala on taluarhitektuuri muuseumi valduses tundmatuks muutunud nii arhitektuurilt kui ka looduselt, siis on loomulik muuseumi huvi territooriumi ajaloo vastu. Põhjalikult on seda uurinud ja muuseumi esimeses teaduskogumikus "Suitsutare" avaldanud kunstiteadlane Helmi Üprus - muuseumi teadusnõukogu liige muuseumi rajamisest alates. Naaberõisakest "Liberty" puudutatakse niipalju, kui see on vajalik Rocca al Mare ajaloo selgitamiseks. Selle-vahetult Rocca al Marega külgneva, linnapoolse suvemoisa käsitlemine ei olnud seatud ülesandekski, kuna sel ajal ala muuseumile ei kuulunud (ehkki oli algusest peale kavandatud võimaliku lisaterritooriumina).

Käesoleva töö koostamise vajadus tulenes muutunud olukorrast - endine suvemois "Liberty" kuulub 1986.a. alates

Vabaõhumuuseumile. Tingituna territooriumi suuruse vahest (Rocca al Mare - 72 ha, Liberty - 12 ha) ja hoonestuse säilimise astme erinevusest võib Liberty kasutus ežineda muuseumi põhiterritooriumi kasutusest, vastavalt muuseumi vajadustele.

Töö kirjutamisel on kasutatud arhiivikaarte, wappe arhiiviteateid, Tallinna ümbruse asustust käsitlevaid materjale ja endiste omanike Kochide perekonnamälestusi, mis muuseumi-le kirja teel saadetud Kanadast ja Saksa Liitvabariigist. Vii-mane on eriti oluline just hoonete ehitus- ja omadiloo val-gustamiseks. Pole võimatu, et muuseum saab sellealast mater-jali edaspidigi, seetõttu ei loe töö autor Liberty ehitus-loolist ülevaadet siinesitatuga ammendatuks.

3. SISSEJUHATUS

Tallinna Habersti linnamõisa piirides asunud suvemoisa Liberty ajalugu on enam-vähem kindlalt dateeritava alguse ja täpselt dateeritava lõpuga - 1770.a.-d kuni 1939.a. Lühidalt endise suvemoisa ala kasutusest viimase poolsajandi jooksul.

Kopli lahe äärse alana muutusid Rocca al Mare ja Liberty alates 1940.a-st "Nõukogude Liidu riigi piiri alaks". Sellest tulenes ka säilinud hoonestuse (säilis aga kõik peale kõige vanema väikese suvila) sõjajärgne kasutus nn. numbri-tehaste töötajate eluasemena ja samade tehaste suviste lasteaedadena. Õeldu puudutab eeskätt Rocca al Mare ala. Liberty ala oma paremini säilinud hoonestusega muudeti pioneerilaggriks nimetusega "Rocca al Mare". 29.Okt. 1940 pärineb mere äärde kavandatud linna "vallaliste tööliste puhkekodu" hoone ja kuuri projekt, kusjuures täpne asend on näitamata (TTDRKA f. 4 n.1 sü. 729). Tõenäoliselt alanud soja töttu jäi ehitus paberile. Vabaõhumuuseumi rajamisel 1957.a. muutus Rocca al Mare ala kasutus; aja jooksul vabanes muuseum ka avariiseisundis elamustest ja elanikest oma territooriumi ekspositsiooni keskel, viimastest 1972.a. sügisel (seoses Iraani sahhi Mohammed Reza Pahlavi muuseumi küllastusega).

Liberty territorium, mis oli muuseumi reservalaana mõeldud, jäi aga veel ligi 15 aastaks Rocca al Mare pioneerilaagri kasutuse. Energilisemalt hakati maa-ala liitmist muuseumiga taotlema 1984.a., mil esitati Tallinna Linna RSN TK-le vastav taotlus.

8

30. mail 1986.a. anti lõpuks Metsa- ja Puidutööstuse Ministeeriumile kuuluvad ja Taarakombinaadi bilansis olnud pioneerilaagri (s.o. tegelikult endise suvemoisa) hooned muuseumile üle.

Faktiliselt vabastati hooned sama aasta 1. septembriks. Maa-ala üleandmine kinnitati 26. dets. 1986.a. linna RSN TK otsusega. Rahvaarhitektuuri muuseum oli saanud oma senise territooriumi juurde orgaaniliselt kuuluva linnapoolse osa omanikuks peale 30 a. pikkust asjaajamist. Algab endise suvemoisa "ajaloojärgne" teine periood.

4. LIBERTY RAJAMISKÄIK

Ajavahemikul 13.-19. sajandini on Tallinna linnale kuulunud tähelepanuväärselt suur maavaldis, kuue linnamõisa näol (enam kui 12 000 tiinuga). Neid maid haldas linn rae, hiljem linnavalitsuse poolt määratud ametiisikute ja vastavalt välja kujunenud kollegiaalsete organite kaudu. Need linnamõisad olid Habersti, Nehatu, Väo, Rae, Kautjala, Koitjärve. Nimetatutest asus ainult Habersti linnasarase ("saras" – linnakogukonna ühine maavaldis) piirkonnas (6 versta kaugusel südalinnast) Paldiski Haapsalu/ maantee ääres), teised mõisad lähemas ja kaugemas ümbruses. Habersti maad on alati linnade kuulunud; 16.-17. saj. eraldati osa linna maast talupoegadele, teisest osast asutati linnamõis "Habers". Mõis kujunes algsest kasutamiskõlbmatuks peetud maade kultiveerimisel, kuulus tavaliselt Tallina bürgermeistrile, nende pärijatele ja teistele raeliikmetele kas pandi- või rendivaldusena. Mõisale kuulusid ka kolm kõrtsi ja tuuleveski.

Võrreldes teiste Tallinna linnamõisatega oli Haberstil mitmeid tema asukohast tingitud erinevusi: siin kehtis linnaõigus, talupoegade hulgas oli suur popside ülekaal, elatusvahendite hankmisel olid talupojad seotud töödega linnas, naturaalkohustuse korras tuli teha linnale teopäevi hobusega, põlluharimise kõrval piüti kala nii Harku järvel kui merel, talupojad pidid maksma pearaha ja andma nekruteid.¹

Pärast 26. mail 1816.a. keiser Aleksander I poolt kinnitatud "Eestimaa talurahva seaduse" kehtestamist, millega

senised pärisorised talupijad said isikliku vabaduse, palus Tallinna Magistraat 1817.a. arvata Habersti mõisa maa-alal elavad talupojad juriidiliselt Keila kihelkonna all, kuid mõis ise jäätta territoriaalselt linnasarasesse, seega linna jurisdiksiooni alla. 1856.a. loobus linn Habersti mõisa talumaa-de suhtes ka kohtulikust võimust, arvates need administratiiv-selt Harjumaa piiridesse. Linna politgei alluvusse jäeti ainult Habersti mõisa maa-alale rajatud suvemõisad.² Veidi üle sajandi oli seda aega kui Habersti polnud linnaga seotud, 1969.a. lii-deti Habersti lõplikult Tallinnaga.³

Tallinna ümbruse looduskaumeid kohti on kasutatud välja-söidu kohtadena juba feodaalsekillustatuse perioodil, teiste seas ka Habersti naabruses Mustjöed (Schwarzenbeck).⁴ Väljas-pool linnamüüri on teada keskaegsete aedade (viljapuu, juurvil-ja, humala, kalatiikide) olemasolu.. 17. saj. keskel jaotati ehituskruntideks nn. Kristiine heinamaa (linnast edelasse jääv ala) ja vähe hiljem veel Kadaka tee ja Paldiski mnt. va-heline ala. Sinna rajasid jõukamat linnakodanikud ja aadlikud oma suvemõisad e. väikemõisad (Höfchen). 18. saj. I poolel peale Põhjasöja lõppu algas uus ajajärk suvemõisate arengus, kus asuti sõja ajal hävinud või laokile jäänud hoonete taas-tamisele, uute aedade ja parkide rajamisele. Hoogu andvaks oli mingil määral ka Peeter I suvelossi Jekaterinenthali rajamine (alates 1718.a.) Lasnamäe paekalda all paiknenud viie endise suvemõisa krundile.⁵ Eriti hoogustus suvemõisate rajamine 18. saj. lõpukümnnetel, "mil siiani ulatusid lodduse eelis-tamise programmilised meeoleolud".⁶ 18.-19. saj. vahetusel oli Tallinna ümbruses üle 40 suvemõisa. Nende nimedes domineerisid⁷ omanike, enamasti abikaasade nimelised "mäed", "Orud", "rahud"

(-betg, -thal, -ruh), milles võib selgelt tunda Peetri Kattarinenthali möju kestvust. Üksikud nendest on kandunud oma nimedega tänasesse päeva.

Asudes konkreetelt Habersti linnamõisa Liberty suvemõisa kujunemiskäigu juurde, märkigem, et kasutada on vanu kaarte aastatest 1782-1873, millede kõrvutamine omanike perekonna-pärimustega peab aitama selgust tuua.

18. saj. on käsitletaval maa-alal, so. Habersti möisale kõige lähedasemal mereäärsel alal, olnud vähemalt kaks talukohta nimega "Eisneme" (17. saj. on Rannamõisa tee ja mere vahel asunud "Õismäe"/Eismeggi/ küla ja 19. saj. keskel möisakoht - ENE 8 lk. 532). Talukohtade asukoht on olnud hilisemate Liberty ja Rocca al Mare (viimases konkreetelt mereäärsete kasvuhoonete, s.o. umbes praegune Aarte kaluriõu) suvemõisate kohal.

Perekonnapärimuste järgi on 1771 see daatum, millest algas suvituskoha ajalugu Habersti möisa Kopli lahe edelakaldal. Sel aastal olevat 10 poissmeest (nende seas sellised nimed nagu Strahlborn, Nottbeck, Girard, Witte, Gebauer) rentinud Õismäe (Eisneme) talupojalt "Grillentali" ja vendade Clayhillside⁸ poolt ehitatud kahekordse puumaja. Seega pidi seal suvituskoht olemas olnud juba varem.

Vanim kasutatud kaartidest, 1782.a. Tallinna ümbruse kaart⁹ ei näita nimelise suvemõisa olemasolu; märgitud on linnamõis "Habers" ja kaks siinasunud ajaloolist küla "Fischmaister" (eesti mugand - Vismeistri) ja "Kakkomeggi" (Kakumäe) (joon. 1).

1784.a. kaardile¹⁰ (joon. 2) on kantud kaks "Eisneme" peret¹¹ ja esmakordselt nimi "Liberty" - "Дача Либерти".

Suvituskoha nimetamine sellise "moodsa ja maailmavaateliiselt kõlava" (H. Üpruse väljendit kasutades) nimega¹² tundub elevat seotud tema omanikuga 1781.aastast - Carl Friedrich von Strahlborniga.¹³ Perekonnapärimustele toetudes on nimetatud suvilaat enne seda "Grillental" (1779 müüsid kümnest poissmehest omanikust viimased kolm Grillentali raehärra Illigile, see omakorda 1781 ühe poismehe vennale K. F. von Strahlbornile).

Arhiivimaterjali kohta peab ütlema, et seda on enam kui napilt. Need töendavad¹⁴ ainult suvemoisa kuulumist Strahlbornile.

1791. aastast on graafiliselt kaunis Dobermanni kaart¹⁵, mis on spetsiaalselt Liberty mõodistamine ilma ümbrust või täpsemat asukohta näitamata (v.a. märge: Ost See). (joon. 3). Maa-ala suuruseks on märgitud 4116 ruutsülda (s.o. üle 8 232 m^2 e. alla 1 ha); kaardi pöördel on märge: "Härra Carl Friedrich Strahlborni maa-ala". Sel ajal ei olnud veel ehitatud praegusesti säilinud Vana-Liberty maja (1798).

Järgmine kaart on ajaliselt pika vahemaa järel. 1854.a. Tallinna ja ümbruse plaanil¹⁶ (joon. 4) on märgitud "Габерст" ja "Полу-мызок Либерти". Sel ajal olid Liberty omanimeks sugulussidemete teel saanud juba Kochid. Nimelt oli pärannud C. F. Strahlborn oma valduse lemmiktütrele Caroline Elisabethile (1799-1871), kes abiellus 1822 raheärra Alexander Gustav Kochiga (1795-1867). Nimetatu ehitas 1865.a. suvemaja "Kodu" ("Daheim"), tütardele Polly Eberhardile ja Dine Kochile. Ise elas suviti Vana-Liberty majas, kus ka suri kopsupoletikku. Peale seda kolis sinna poeg Carl Eduard (1829-1884), hiljem elasid seal tema tütred Ebba ja Evi.

1865.a. Adamsoni kaart¹⁷ (joon. 5) on tähtis seetõttu, et mõodistatud on Liberty ja selle lähem ümbrus paar aastat peale Rocca al Mare rajamist. Nimelt küllastas parun Arthur Girard de Soucanton¹⁸ 1861.a. oma lähedast perekonda von Lampe-sid Habersti mõisa piirides asuvas suvilas (mida nim. ka "Liberty", kuid ei kuulunud otseselt Liberty suvemoisa kompleksi ja jäi hiljem Rocca al Mare maa-alale). Lamped elevat soovitanud talle valida suvituspaigaks Liberty ja Girard ostiski 1863.a. linnalt väikese (umb. 4,25 ha) suuruse maa-ala, kuhu jäid edasi elama ka Lamped. Üsna pea omandas Girard lisaks umb. 21,25 ha suuruse maatüki (käsitletav suvemois Liberty kuulus Kochidele!). Seega võib 1863.a. pidada Rocca al Mare, Libertyst lääne pool asuva suvemoisa rajamisaastaks.¹⁹ Nii on praeguseni edasielav nimi "Rocca al Mare" (s.t. kalju mere ääres) sajandi jagu noorem unustatud "Liberty" nimest.

Kaardil on krundid, mis kuulusid Lampele, Girardile, Gablerile, Kochile. Nime "Rocca al Mare" kaardi joonistamise aastal veel peale kantud pole (ehkki perekonnapärimuse järgi elevat Rocca al Mare nime õnnistamine olnud 1864.a.), ilmselt hiljem on saksakeelset kaarti täiendatud vene keeles kirjutatud nime-dega "Сукаnton", "Эберхард" ja kõik "Liberty" naaber-krundid kokku võetud nime alla "Рок аль Мапе".

1873.a. Eurichi spetsiaalne kaart²⁰ (joon. 6) on joonistatud uue suvemoisa Rocca al Mare fikseerimiseks (nagu pealkirigi ütleb), kuid sama täpselt on peale kantud ka Liberty (Höfchen Liberte) oma hoonestusega.

Kahjuks lõppevad nimetatud aastaga arhiividest leitud ajaloolised Liberty kaandid; suvemoisa hoonestuse väljaehitamine

aga jätkus ka 20. saj. algul. Tänapäevani säilinud Kochide ehitatud hoonestus (ja hilisemate aastate kõrvalhooned) on mõodistatud juba vabaõhumuuseumi tellimisel²¹ (joon. 7).

20. saj. algul ehitatud kahe suvila dateerimisel on aluseks perekonnapärimused. Rocca al Mare (s.o. läänepoolse suvila lasi ehitada pangadirektor Egon Koch (1870-1943) (fotol nr. 2 vasakpoolne) 1905.a., "mõned aastad hiljem" tema vend dr. med. Egbert Koch (fotol nr. 2 parempoolne) linna (s.o. ida) poolse suvila.

Al. G. Koch lasi Liberty krundi piirata maakividest taraga (mille vedasid kokku ja ladusid üles mõnisada vene garnisoni sõdurit). Perekonnapärimuse järgi on Liberty suvemoisa külastanud ka tsaar Nikolai I (1796-1855), et nahtida "ilusat vaadet merele ja Revalile", külaskäigu aeg pole aga siinkirjutajale teada. Liberty sümboliks oli kaugelenähtav valge torn, mille otsa pidupäevadel heisati Kochide sini-valge ruuduline lipp.

Esimene Kochide suguvõsast, kes abielu teel sai Liberty omanikuks (Alexander Gustav) jättis testamendiga nõude - Libertyt ei tohi müüa, vaid edasi anda meessoost järeltulijatele; eluviisid pidid olema lihtsad, vältima pidi luksust ja viisakalt käituvatele võõrastele ei pidanud keelatama sissepääsu parki.

Kochide perekonnaliikmetele jäi "südamelähedane" Liberty, kuni 1939.a.-ni "imeliste suvekuude" veetmise kohaks, millest mälestused elavad siiani.

5. LIBERTY EHITUSLOOLINE ÜLEVAADE

Suvemoisa hoonestamise käik läbib kolme sajandit - 18.-20. saj. Olemasolevatel kaartidel on hooned märgitud alates 1791.a. Liberty kaardist (joon. 3), varasemal (1784) on ainult kohamärge nimega. Kaartide mastaape arvestades ei ole nende täpsus kuigi suur, kuid võrdlus 1988.a. väga täpse ülesmõõtmisega lubab siiski hooned identifitseerida. Liberty alal on läbi aegade olnud üldse viis nö. pöhiehitist, st. suvilahoonet, lisaks sulastemaja, majahoidja elamu, hobusetall, pesuköök, kuurid, hall, väike lahtine paviljon, kaks keldrit. Körvalehitistest ei ole osa säilinud, suvilad on aga ulatunud tänasesesse, v.a. vanim maja mere kaldal. 1791.a. kaart näitab otsaga mere poole asetatud hoonet, mis ongi suure töenäosusega nn. poissmeeste maja, mille ehitanud vennad Clayhillsid ja mille 1771 rentisid 10 poissmeest. Maja olnud kahekordne puumaja kahe toaga.

1873.a. kaardilt (joon. 6) on näha, et vörreldes Vana-Liberty suvilaga on see olnud väga väike ehitis. Nagu näitab maja maapoolne ots (foto 1,1^f) on see olnud mansardkorrusega laudkatusega maja, töenäoliselt kergem ehitis. Maapoolses otsas on all uks ja üleval aken. Alumine korrus paistab vooderdatud püstlaudadega, katusekorruse küljed rõhtlaudisega. Suvituskohana oli see maja hilisema Liberty nimelise mõisakese algus. See väike suvila pidas vastu suvemoisa ajaloo lõpuni, ta lagunes ja lammutati II maailmasõja ajal, ka on kallas sellelt kohalt merre varisenud. Kaardil märgitud kaks kaugemalasetsevat hoopnet ja punktiga tähistatud ehitis (kelder?) ei ole kindlalt määratavad. Võivad olla ka körvalhooned (teenijate maja, tall?),

mis umbes samas asendis ka hilisematel kaartidel. (Millegipärast puudub see maja 1865.a. kaardil joon. 5, on aga 1873.a. kaardil joon. 6).

Nimedatud kaart tööndab aga seda, et praeguseni säilinud vanim hoone, nn. Vana-Liberty suvila (Alt-Libertische Haus) sel ajal veel puudus. Selle ehitas Strahlborn 1798, "umbes 50 sammu maa poole poissmeeste majast" (joon. 8). Merepoolsel küljel erkeri viilul oli majal ka riidele maalitud dateering (millest praegu alles ainult riismed). Maja on perekonnapärimuse järgi "tugev palkmaja", ristnurkadega, praegu 21 cm laiuse rõhtlaudvoodriga, poolkelpkatusega, merepoolsel küljel endise eest lahtise (praegu kinni ehitatud) verand a kohal katuseerkeriga. Hoonel suhteliselt kõrge, mere poole töusev paevundament. Algsest on puudunud ka veranda kahepoolsel trepil sammastele toetuv varikatus (vt. foto 1). Nagu näitab aga varikatuse kandekonstruktsiooni töötlus (talade profileering, konsool - foto 10) pole see mitte väga hiline lisand. Veranda otsaseinad oma vana akende raamijaotusega (vähemalt 20. saj. algusest pärineva) ja akendealuse dekoratiivseinaga (tõmpide nurkadega nelinurkade sees rombid) on säilinud. Plaanilt on see lihtne ehitis, mille ristkülikus (umb. 17x10 m) on algsest eendunud ainult külgseina keskele paigutatud veranda (7x3,5 m). Hiljem on lisatud maa-poolse külje kagunurka madalam väike tiib, mis viib hoone välja oma algsest sümmeetriast. Juurdeehituse aeg pole teada; perekonnapärimuse järgi on see "hilisem", 1873.a. kaardi järgi (joon. 6) sel ajal aga kindlalt olemas. Et eelmine kaart 1865.a. (joon. 5) näitab maja põhiplanni lihtsa ristkülikuna, ei töenda juurdeehituse puudumist sel ajal vaid kaardi suuremat üldistust hoonete märkimisel (on sellel kaardil ju puudu ka nn. poiss-

meeste maja ja Vana-Liberty maapoolse külje vastus asetsev kelder (foto 9) on märgitud analoogiliselt hoonetele nelinurgana. Suvila sisemus on aja jooksul osaliselt ümber ehitatud. 20. saj. algusest pärinevate mälestuste põhjal oli tähtsaimaks ruumiks "suur seltskonnaruum" (Aufenthaltsraum) ja kolm tuba ning sahver alumisel korrusel ja kaks magamistuba katusekorrusel. Juurdeehitus lisanud köögi ja teenijate toa. Praegune plaan näitab aga, et kiviseintega köök on maapoolsel küljel (mis oli hoone tagakülgeks) olnud juba hoone algkehandis olemas.

Tervikuna on Vana-Liberty suvila välisilmelt tüüpilise 18. saj. lõpu suvemoisa elumaja näide, millised ehitati tavaliselt ühe- või kahekorruselised, rödude ja terrassidega, keskse kaminaga saaliga.²² Hoone arhitektuur tervikuna pärineb aga Peterburi ehituskomitees 18. saj. keskel väljatöötatud tüüp-projektidest²³, milliste järgi ehitatud puidust või kivist 1-2 (või rohkema) korruselisi, kelp- või poolkelpkatusega, keskse katuseerkeriga maju kohtame mitte ainult Eesti linnades, neid leidub pea kõigis Vene impperiumi linnades. Vana-Liberty on selle projekti väikseima variandi näide: ühekorraseline katusekorrustega, esifassaadil 5-teljeline, otsad kaheaknalised. Tüüpiprojektile vastav on ka siseplaneering oma põhimõttelt: hoone jagunemine kaheks pooleks pikitelge mööda, mis nihutatud keskjoonelt tagakiilje poole, ruumide võimalik anfilaadsüsteem.

Minnes edasi Liberty ehituslooga tuleb püüda kindlaks määräata 1865.a. (joon. 5) ja 1873.a. (joon. 6) kaardil olevad kaks väikest, otsaga mere poole asetsevat körvalhoonet. Nende asukohta täpsustab eriti 1873.a. kaart, kuhu on peale kantud juba ka kolmas suvemaja, millest allpool. Kaks hoonet umbes

selles asendis on ka esimesel Liberty kaardil 1791 (joon. 3), kuid sellises mastaabis joonistatud kaardil on hoonete asetus üsna tinglik ja kindlalt seostada neid olemasolevate kõrvalhooonetega ei tohi. Kõll aga võib praegu olemasoleva ehitussituatsiooni ja eriti 1873.a. kaardi põhjal pidada väikest elumaja ja kuuri (joon. 7 nr. 3) nendeks hooneteks, millede kohta perekonnapärimus ütleb, et "sissesõiduteest põhja poole jäid hobusetall, pesuköök, majahoidja ("Hauskerl") elamu ja kaev". Vähemalt väike elumaja tundub kõll elevat endine, hiljemalt 19. saj. keskpaigast pärinev ~~majahoidja~~ eluhoone (fotod 12-14). Tegemist on lihtsa ühekorruselise viilkatusega puithoonega, mille merepoolses otsas paemeintega ruum. Eglupoolel algsest kaks tuba, köök ja esik.

Liberty ehitus jätkus 19. saj. vastavalt perekonna suurenemisele ja hargnemisele. Suveõisa läbivast teest põhja, s.o. mere poole, Vana-Liberty suvilast loodesse ehitas Al. G. Koch umb. 1865 (perekonnapärimuse järgi) ~~suvila~~ oma tütardele Polly Eberhardile ja Dine Kochile suvila, mida nim. "Kodu" ("Daheim"). Ühekordne katusekorrusega, väikese erkeriga viilkatusega maja on lihtsa ristikülikukujulise põhiplaaniga (umb. 15x8 m), esiküljel suure verandaga. 19. saj. välisilmest ja sisemusest täpselt ettekujutust pole võimalik taastada, sest hoone ostis 1930.a. Egon Koch oma pojale Richardile, viimase mälestuste põhjal "suvila ehitati seejärel põhjalikult ümber" (täpsemat teavet aga pole). Välisilme kohta on see konkreetne teade, et esikülje rõdul varem vasakus otsas olnud trepp tösteti üle esiküljele, keskele, et "verandat paremini ära kasutada". Hoonele puudub väliselt eriline arhitektuurne ilmekus ja stiil. Sisemuses, hoolimata ümberehitustest, on põhiplaneering ilmselt algne, vähemalt maja keskosas ristipidine kaminaga saal (foto 17). Praegu on alumisel korrusel veel kaks suuremat

tuba, köök ja väike toake ning köögi kõrval esik trepiga (foto 20) ülemisele korrusele. Üleval on praegu kaks suuremat ja kaks väiksemat ruumi pioneerilaagri kasutuses põhjali-kumalt muudetud siseviimistlusega. Säilitamist väärrib alumise korruse ahjude ja kamina kompleks. Kamin on põhimõtteliselt väga sarnane hilisema suvila, 1905.a. ehitatud hoone saali kaminale (foto 27), mis lubab ka "Kodu" kamina lugeda sajandi algusesse kuuluvaks. Viimaste omanike andmetel on tubade seintel olnud heledad ühevärvilised tapeedid. Suvilas leidsid kasutust mahagonist toolid, lauad ja sohvad, mida linnas ei vajatud. Magamistubades olid lihtsad puuvoodid, kummutid ja kapid, pesulaud kausside ja karahvinidega. ning kaks ärmbrit puhta ja musta vee jacks. Pumbad olid köikide majade juures.

Senised suvilahooned on köik asunud teest paremal, s.o. mere pool. 20. saj. algus lisas Liberty arhitektuurimaastikku kaks suurimat ehitist teest vasakule, s.o. maa poole. Oma suuruselt arhitektuuriväärtuselt ja säilivuselt on need suvemõisa ala silmapaistvamad ehitised tänapäevani.

Perekonnapärimuste järgi ehitas pangadirektor Egon Koch 1905.a. "vasakule poole teed endisele rukkipöllule kuuri ja sulastemaja (joon. 13, foto 37) vastu oma maja". Arhitekt oli Otto Schott.²⁴

Suvila on kahekordne katusekorrusega, rõhtlaudvooderdi-sega, kellerdatud ehitis. Üldpõhiplaanilt on hoone ruut (umb. 17x17 m), kuid liigendatud nurgajoontega, ~~v.a.~~ täisnurkne loodenurk (foto 25). Hoonet iseloomustavad erinevad kõrgused äärmiselt liigendatud katusepindadega, hoone on massiivsem ja kõrgem idaküljes ja langevajoonega ning liigendatum lääne pool. Suvilal on köik külged erinevad, suhtelise võrdsuse juu-

res on esifassaadideks keskrisaliidiga läänesein (foto 21) kui Libertysse sissesõidu poolne sein ja põhjasein kui peasissekäiguga fassaad (foto 22). Lounaküljes madalam tiib (foto 24) - "lahtine veranda". Lounaküljes on harikatusega korsten huvitavalts eksponeeritud hoone välisküljel (foto 23). Suvilal on mitmesuguse suuruse ja erineva rütmiga paigutatud aknad, kus domineerib (kas üleni või ainult akna ülaosas) raamijaotuses tihe ruudustik, alumise korruse aknad luukidega. (Märkusena: lääneseinas risaliidi viilu tipus praegused ülemised aknad on hilisemad, tehtud nö. Liberty-järgsel perioodil). Peasissekäigu kohal on arhitekt kasutanud kitsast astmelise paigutusega kolmikakent, millist võtet näeme ka samal ajal projekteeritud uue tänavale Soucantoni "lossi" tornil (võte pärineb gooti losddie väliskujundusest). Kokkuvõtlikult võib suvila välisilme kohta öelda, et see on projekteeritud O. Schottil puithoone kohta äärmiselt detailirikkana, n.ö. romantiliste kivieramuute laadis. Võrreldes sama arhitekti puitelamuid linnas (näit. Sakala 23, 1907.a. ja Süda 1, 1910.a.) ja könealust Liberty suvilat võib öelda, et selle juures on täiel määral rakendamist leidnud sajandivahetuse arhitektuurile iseloomulikud püüdlused "vaba mahulise kompositsiooni, silueti väljendusrikkuse, fassaadide "võrdsuse", vormielegantsi ja dekoratiivsuse poole - jooned, mis kulmineerusid juugendis".²⁵ Eestis loetakse juugendi alguseks just aastat 1905, O. Schotti loomingus peetakse juugendlike hoonete projekteerimisel/ ajaks aastaid 1909-1914, kuid siinse suvila arhitektuurile on need jooned juba omased. Sisekujunduses on kasutatud umb. 7 cm laiust soonitud lauda nii seinte kui ka saali, "elutoa" (foto 26) lae viimistlemisel. Perekonnaliikmete andmetel on seinad

pealpool paneeli olnud tapetseeritud. Eriti silmapaistev on saali kassett-lagi (foto 28). Saali uksed, nii esikust saali (foto 26) kui ka saalist söögituppa (praegu puuduvad, sein avatud) on olnud tahveldatud lükanduksed, esikupoolne uks framuugiga. Saali siseseina taanduvas osas on kamin, taimornamentne malmivalu (foto 27). Trpp teisele korrusele on sarnane "Kodu" suvila trepile (foto 29). Köik majad on olnud lihtsalt möbleeritud; selles suvilas oli peamiselt korvmööbel, magamistoas hele, tumeda puiduga kaunistatud mööbel (üks laudadest on näha fotol 2). Maja välisilme ja siseplaneering, suures osas ka siseviimistlus (puitpaneel) on säälinud käesoleva ajani.

Teine 20. saj. suvila on perekonnapärimuse järgi ehitatud "mõned aastad hiljem /kui 1905.a. Egoni suvila/ samale poole teed kartulipöllu ja venna /s.o. Egon Kochi/ maja vahele". Selle ehitas doktor Eghert Koch. "Mõned aastad" kõlab üsna ebamääraselt, kuid loeme tema ehitusaastateks siis vahemiku 1905-10. Kahjuks pole viimased omanikud nimetanud, kas on tegemist ka siin arh. O. Schottiga või mitte.

Kõnealune suvila on tänasesse päeva jõudnud ilmse lõunapoolse juurdeehitusega ja hilisemate ümberehitustega (eriti katuseerkerid). Kui võtta hoone algkujuks põhjapoolset osa, siis on see põhiplaanilt ristikülik (umb. 16x11 m), vähe liigendatud, massiivne. Tema esifassaadideks võib pidada peale merepoolse külje ka läänekülge, mis avaneb eelkirjeldatud Egoni suvila poole (foto 34). See on üldse liigendatum külg, erineval tasapinnal katustega. Sarnane O. Schotti projekteeritud suvilaga on välisuste trepivõre laudlõige. Esifassaadi viilu kaunistavad kesksest aknast mölemal pool tipule asetatud ruut-aken, viimast vofet O. Schotti maja juures ei esine. Ilmse jätkuna ehitatud (seda näitavad erikujulise otsaga

sarikad), kõrge, puine ja ilmetu umb. 15 m) pikkune lõunatiib muudab kogu hoone algset plaani ja välisilmet (foto 31). Juurdeehituse aega pole võimalik öelda.

Siseviimistluses on kasutatud 8 cm laiust profileeritud lauda seinte ja lagede juures. Üks ahjudest on dekoratiivse ehiskiviga (foto 35).

Liberty hoonestus moodustab väljaehitatud kujul nagu ringi, mida keskel läbib tee. Domineerivad neli suvilit, kõrvalehitised on kaootilise paigutusega. Praegune tihnikuks muutunud haljastus on kogu suvemoisa ilmet kindlasti tundmatuseni muutnud. Suvemoisa maa-alal on olnud juurviljaaed, kartuli- ja rukkipold, heinamaa. Hiljem rajati tenniseplats. C. E. Koch lasi oma abikaasale (sünd. Emma Müller) parki teha künka, nn. sünnipäevamäe, kuhu paigutati laud, pink ja toolid ühisteks kohvijoomisteks.

Mere ääres oli paadisild supelmajaga. Suvemoisa omanikel oli aegade jooksul neli jahti, milledest lai ja merekindel kandis nime "Liberty".

Vana-Liberty suvilit kaitses meretuulte eest kuusehekk. On teada, et kaldaääärseid puid kärbvitim et hoida vaadet merele vabana. Nagu eelpool öeldud, kogu krunt oli piiratud maakividest taraga.

6. LÖPETUSEKS

Kokkuvõtvalt Liberty omandus- ja ehituskronoloogia:

- 1771 - "Grillental" ja nn. poissmeeste maja (Clayhillside ehitatud)
- 1779 - omandas raehärra Illig
- 1781 - omandas Carl Friedrich v. Strahlborn
- 1784 - kaardil nimi "Liberty"
- 1798 - "Vana-Liberty" suvila ("Alt-Libertysche Haus")
- 1822 - Strahlborni tütre abielu kaudu Kochidele
- 1865 - "Kodu" suvila ("Daxheim")
- 1905 - nn. Egoni suvila (arh. O. Schott)
- 1905-10 vahel - nn. Eggerti suvila
- 1939 - Kochide perekonna lahkumine Saksamaale
- 1940-86 - pioneerilaager Rocca al Mare
- 26. dets. 1986 - maa-ala üleandmine Vabaõhumuuseumile

* Liberty suvemois, mille nimi on vana 200 aastat ja mis 117 aastat on olnud Kochide suguvõsa omand nende sini-valge ruudulise lipu all, - selle ala vanim suvemois väärib oma ajaloolise ehitussituatsiooni säilitamist, ümbritseva looduse kultiveerimist ja muuseumi territooriumi ühe osana "Rocca al Mare" nimega kõrvuti ka "Liberty" nime taasteadvustamist.

Olgu kaine arhitektuuri-ajaloolise põhjenduse kõrval ka meie möisate ühe parima tundja Helmi Üpruse emotsionaalne hinnang: "Liberty paistis teiste suvemoisate seas silma oma erilise iluga".

- * Liberty hoonestuse kujunemine läbib kolme sajandit: 18.-20. saj. ja valdavalt on see jõudnud tänapäeva, mis on seda hinnatavam fakt, kui silmas pidada asukoha "strateegilisust". 18. saj. ^{esindatud} baroksete joontega Trezzini näidisprojektile toetuva "Vana-Liberty" suvilaga, 19. saj. pretensioonitu, eriliste stiilitunnusteta "Kodu" suvilaga, 20. saj. algus arh. O. Schotti silmapaistva puitarhitektuuri näitega - juugendlike joontega historitsistliku nn. Egoni suvilaga ja vähem ilmeka, juurdeehituse tõttu muutunud nn. Egberti suvilaga.
- * Vabaõhumuuseum teeb õigesti, kui ta Rocca al Mare alale rajatud taluarhitektuuri ekspositsiooni kõrval kasutab Libertyt kui säilinud hoonestusega, hea asendiga ala muuseumi personali töökohana, juhtkonna asupaigana. Hoonete edaspidine konkreetne kasutus on muuseumi enda otsustada. Tahaks soovitada "Vana-Liberty" kui suvemoisa nimisuvila kindlasti säilitada ja restaureerida, leides talle kasutus ka muuseumi valduses. Eriti hoolikat suhtumist nõuab O.Schotti projekteeritud suvila kohandamine muuseumi vajadusteks. Kesk hoonestatud ala pikka aega seisnud majahoidja elamu peaks valvuri majana jääma kindlasti oma kohale, hoolimata ehitise vähesest arhitektuuriväärtusest. Möeldav võiks olla isegi esimese suvila, nn. "Grillentali" kohale, mis asus sügavamalt merre ulatuval kaldanukil, ehitada vastavate mõõtudega hoone, sümboliseerimaks Liberty algust.
- * Ja lõpuks - nii objektiivse ajaloopildi, kui balti-saksa kultuuri taasväärtustamise ajal oleks eetiline kui restaureeritud Liberty hoonetes oleks meenutatud ka koha, hoonete ja endiste omanike lugu. Samuti nagu Rocca al Mare suvemoisa

viimast säilinud maja tuleks säilitada, sidudes see näiteks tingliku pastoraadina Sutlepa kabeliga, ja meenutada ka selles Rocca al Mare kultuurihuvilisi omanikke.

Lootuses, et käesolev töö muuseumi täötajaid vajaduse korral abistab.

Juta Saar

7. VIITED JA MÄRKUSED

1. TRKA f. 1338 (õiend)
2. E. Alamaa, A. Kivi, II, lk. 244-245
3. ENE 2, lk. 482
4. Eesti arhitektuuri ajalugu, lk. 44
5. Kadriorg, lk. 12
6. Eesti arhitektuuri ajalugu, lk. 304
7. Erandiks on olnud Habersti linnamõisa maa-alale rajatud suvemoõisate nimed: Liberty, Ficki, Õismäe, Rocca al Mare
8. Clayhills - Tallinna vanima firma, spetsioonifirma "Thomas Clayhills & Sons" (1611-1941) asutajate suguvõsa. Linnas kuulus nendele 17.-18. saj. kinnistu nr. 417 asukohaga Vene ja Uue t. vahel Bremeni torni kõrval (praegu kinnistul aadressiga Uus 19 arh. O. Schotti projekteeritud "loss" 1904.a., nn. Okasroosikese loss). Clayhill'sid olid seotud 19. saj. tuntud suguvõsa Soucantonidega, kes olid Clayhillside nimelise kaubandusfirma hilisemad juhatajad mitme põlvkonna jooksul ja ühtlasi Clayhillside linna- kinnistu omanikud 19. saj.
9. YTBÜA (publitseeritud H. Üpruse raamatus "Tallinn aastal 1825", Tln., 1965, lk. 26)
10. RAKA f. 854 n. 4 sü. g V 50
11. Õisneeme (Õismäe?) pered on sellel kohal elanud juba vähe- malt sada aastat varemgi; seda tõendab Holmbergi kaart 1689, kus on märgitud Habersti mõis, körts ja praeguse Liberty - Rocca al Mare kohal mere kaldal kaks asustatud punkti (vt. Eesti arhitektuuri ajalugu, lk. 218, joon. 232)
12. Liberty (ingl. k.) - vabadus. Ilmselt on see üks Prantsuse

revolutsiooni hüüdlause kolmest taotlusest (Liberte! Egali-te! Fraternite! - vabadus, võrdsus, vendlus!)

13. 1798.a. on Habersti möisa rentnik olnud Heinrich Johann Strahlborn (E. Alamaa, A. Kivi, IV, lk. 266). Tema täpset sugulusastet Liberty omanikuga ei õnnestunud selgitada
14. Tallinna Magistraadi fondi nimekirjas (TRKA f. 230 n.1 sü. B.C. 40) seisab "Carl Friedrich Strahlborn bittet um Zuzeichnung seines Sommerhauses Liberty 1791". Mida see säilitusühik sisaldab, kas ainult lühidat palvekirja (millele on vastuseks Dobermanni spetsiaalne Liberty kaart 1791 - joon. 3) või midagi olulisemat, ei tea praegu öelda, kuna materjal kuulub Tallinna Linnaarhiivi sellesse osasse, mis käesoleval hetkel asub veel Saksa Liitvabariigis

Tallinna Magistraadi fondis (TRKA f. 230 n.11 sü. 687 Bc 40) on lahtine erakiri C.F. Strahlborni allkirjaga, mis kirjutaja poolt dateerimata, arhiivis on lisatud dateeringuks "ca 1800". Kiri on adresseeritud "kallile sõbrale" ja algab sõnadega "kuna ma homme ennelounat pean Libertys mõned pakilised tööd tegema, siis ei kavatse ma homme linna tulla..." ("Da ich morgen vormittag auf Liberty einige dringende Arbeiten ohngehört anfertigen will, so....").

15. TTDRKA f. 4 n.1 sü. 11 l. 13
16. ЦТВИА f. 349 "Ревель" g. 1167 I (ümberpildistus RUPI "EE" arhiivis nr. 10276 A)
- 17) TTDRKA f. 4 n.1 sü. 364
18. Arthur Girard de Soucanton (1813-1884) - Eestis elanud prantsuse aadliperekonda kuuluv; tema isa Johann Carl S. (1785-1868) sai 1862 vene keisrilt parunitiitli - parun

Girard de Soucanton, oli pikka sega Tallinna linnapea, firma "Thomas Clayhills Sons" juhataja. Arthur G. de S. vend John G. de S. (1826-1896) rajas Kunda tsemenditehase (1872-73).

Arthur G. de S. oli Tallinna pürjermeister, varem Itaalias elanud (millest ka itaalia-lembus oma suvemoisale nime panekul). Tema poeg Etienne G. de S. (1843-1910) oli Tallinnas tuntud öigusteadlane, 1869-st Clayhillsi firma omanik, 1880-st juhataja; Hispaania konsul ja Suurbritannia asekonsul, Tallinna Börsikomitee esimees, mitmete heategevate organisatsioonide ja asutuste rajaja, suur haljastusküsimuste eestvoitleja (Tallinna Promenaadikomisjoni rajaja). Sai päranduse teel 1901 Rocca al Mare omanikuks, 1904 ehitas arh. O. Schotti projekti järgi Uuele t. (kinn. 417) "lossi". (Girardide suguvõsa kohta alusandmed vt. Stackelberg, III, lk. 105)

19. H. Üprus, lk. 59; F. von Lampe, Taaskohtumine kodumaaga. - "Kodumaa", 1986, 25. juuni
20. TTDRKA f. 4 n.1 sü. 355
21. Mõodistatud 1988, märkusega "ametlikuks kasutamiseks" ja on muuseumi valduses
22. Eesti arhitektuuri ajalugu, lk. 304 ja vt. sama tüüpi Kose suvemoisa foto joon. 320
23. nn. Trezzini projektid; Dominico Trezzini (1670-1734) - itaallases "tsiviil- ja militaararhitekt", üks esimesi Peeter I välisarhitekte, kes töötas Venemaal alates 1703, 1706-st Peterburis. Osales Peterburi planeerimisel,

paljude nimetamisväärsete unikaalehitiste autor, töötas välja näidisprojektid Peterburi jt. Venemaa linnade jaoks. 30 aastat tööd Venemaa uue pealinna rajamisel teeb D. T. nime lahutamatuks Peterburi arhitektuuriloost.

Esimesed T. näidisprojektid on valminud 1714, edasiarendamine 1750.a.-te lõpus, 1760.-70.-a-il koostati näidisprojektid vähemalt 200-le Venemaa linnale (sealhulgas eraldi Balti kubermangude linnadele ja eraldi Tartule). Kelpkatusealune poolkorrus kolmeaknalise erkeriga, paaritu arv aknaid-uksi (telgi) esifassaadil, fas Saadi sümmeetrilisus - need on Trezzini projektide põhitunnused, vene elamuehituse praktikas esmakordne nähtus (Обсянников, Ю., Белцкая, Е. Крашенинникова, Н., Чернозубова, Л. Эри, И.)

24. Otto Schott - sakslasest arhitekt, kes alustas Tallinnas tegutsemist 1900.a.-il, huvitavaimeliste historitsistlike hoonete looja. Tema töödes avaldus kõige tugevamalt neostiilse Põhja-Saksa tellisgootika ^{mõju, 1902-14 ehitas ta Tallinnas} hulga telliseramuid, nii historitsistlikke: Toompuiestee 5, 24, Suur-Roosi-krantsi 12, Uus 3 (nüüdne Kinomaja), Veetorni 4, Sulevi-mägi 10, Sakala 23 ja romantiline "loss" Uus 19 - kui ka juugendlikku: Sakala 21, Uus 20 ja 24, Kaarli pst. 3, Aia 3, Narva mnt. 48, Vene 31 jt. (K. Hallas, Arhitektid, insenerid, ehitustehnikud. - "Öhtuleht" 1987, 20.nov.).

Arh. Schotti valimist Liberty uue suvila projekteerijaks võib seletada võib-olla ka sellega, et samal ajal (1904) ehitas Rocca al Mare omanik Etienne G. De Soucanton O. Schotti projekti järgi oma tuntud "lossi" Uuel tänaval ja et O.S. oli oma stiili tõttu nõutavam arhitekt just

sakslastest tellijate seas

25. K. Hallas, lk. 41

8. KASUTATUD MATERJALID

A. ALLIKAD

Tallinna Riiklik Keskarhiiv (TRKA) -

f. 230 - Revaler Magistrat

f. 1338 - Tallinna linnamõisate komisjon

Teaduslik-Tehnilise Dokumentatsiooni Riiklik Keskarhiiv (TTDRKA) - f. 4

Riiklik Ajaloo Keskarhiiv (RAKA) - f. 854

Sõja-ajaloo Riiklik Keskarhiiv (ЛТВИА)

"Ревель" (1854)

Dr. Bernd Kochi (Canada) kiri ERVM-le 27.01.83. - "Die Geschichte von Liberty" (1975)

Sigrid Kochi (Saksa Liitvabariik) kiri ERVM-le 31.03.89

B. KIRJANDUS

E. Alamaa, A. Kivi. Tallinna Linna asustus- ja ehitusajaloolisi materjale seitsmes köites. 1966 = E. Alamaa, A. Kivi

Eesti arhitektuuri ajalugu. Peatoim. H. Arman. Tln., 1965. = Eesti arhitektuuri ajalugu

Eesti Nõukogude Entsüklopeedia, kd. 2. Tln., 1970. = ENE 2

Genealogische Handbuch der baltische Ritterschaften. Teil: Estland. III Band. Bearbeitet von O.M. v. Stackelberg. Görlitz 1931. = Stackelberg

K. Hallas. Arhitektid, insenerid, ehitustehnikud. - "õhtuleht", 1987, 20. nov.

K. Hallas. Ratsionalistlikud tendetsid historitsismis. Materjaliededuse printsip Tallinna 19. saj. II poole arhitektuuris. - "Ehitus ja arhitektuur", 1988, nr. 1 = K. Hallas

Kadriorg. Loss ja park. Koost. H. Tamm. Tln., 1988. = Kadriorg

F. von Lampe. Taaskohtumine kodumaaga. - "Kodumaa", 1986, 25. juuni

H. Üprus. Tallinn aastal 1825. Tln., 1965. = Tallinn 1825

H. Üprus. Rocca al Mare minevikust. - Rmt.: Suitsutare. Tln., 1976 = H. Üprus

Белецкая, Е. Крашенинникова, Н., Чернозубова, Л., Эрн, И.

Образцовые проекты в жилой застройке русских городов XVIII-XIX вв., М. 1961

Обсянников, Ю. Доминико Трезини. Л., 1987

9. JOONISTE NIMEKIRI

1. Tallinna läänepoolne ümbrus, 1782. (joon.-1: rohelisega "Habers", tumesinisega "Fischmaister", helesinisega "Kakkomeggi")
2. Tallinna läänepoolne ümbrus, 1784
3. "Libertyks nimetatud koha kaart", 1791
4. Tallinna ümbrus, detail, 1854
5. Liberty ja naaberkruntide plaan, 1865
6. "Mõisakese Rocca-al-Mare plaan, mis eraldatud Revali linnamõisa Habersti mõisamaast", 1873
7. Vabaõhumuuseumi kaart, detail, 1988 (kaardil märgitud numbritega:
 - 1 - esimese suvila asukoht
 - 2 - "Vana-Liberty" suvila
 - 3 - majapidaja maja
 - 4 - "Kodu" suvila
 - 5 - sulaste maja
 - 6 - nn. Egoni maja
 - 7) - nn. Egberti maja)
8. Vana-Liberty suvila, plaan ja lõige
9. End. majahoidja elamu, põhiplaan ja lõige
10. Kodu ("Daheim") suvila põhiplaan
11. Nn. Egoni maja, põhiplaan, lõikid
12. Nn. Egberti maja, I korruse põhiplaan
13. Sulastemaja, põhiplaan ja lõige

10. FOTODE NIMEKIRI

1. Vaade "Vana-Liberty" suvila merepoolsele küljele läänest (veranda trepp). Vasakul esimese suvemaja nn. pojssmeeste maja maapoolne ots. N-34267/1
2. Kolm venda Kochid 1905.a. ehitatud Egoni suvila idaseina ääres; vasakult: Egon Koch (panga direktor), Edgar Koch (jurist), Egbert Koch (doktor), N-34276/2

Fotod: 2. Ümberpildistus P. Säre, mai 1989. Originaalid Saksa Liitvabariigis, ümberpildistuse saatnud muuseumile pr. Sigrid Koch 1989.a märtsis. Pildistamise täpne aeg teadmata, arvatavasti umb. 1910

3. Üldvaade Vana-Liberty suvilale lounast. N-34277/1
4. Suvila lounapoolne (maapoolne) külg. N--34277/2
5. Lounapoolne hilisem juurdeehitus. N-34277/3
6. Läänepoolne otsasein. N-34277/4
7. Veranda läänepoolne ots (vrdl. fotoga nr. 1). N-34278/1
8. Põhjapoolne (merepoolne) külg. N-34278/2
9. Vaade kirdest (linnapoolsele otsale). N-34278/3
10. Veranda varikatuse samba ülaosa konsooliga. N-34278/4
11. Vana-Liberty suvila lounakülje vastas asuv kelder. N-34279/1
12. End. majahoidja elamu, üldvaade idast. N-34279/2
13. Eelmise maapoolne ots. N-34279/3
14. Eelmise merepoolne ots. N-34279/4
15. "Kodu" suvila esivaade (maapoolne külg). N-34280/1
16. Vaade esiküljele kagust. N-34280/2
17. Saali kamin. N-34280/3
18. Merepoolse toa ahi. N-34280/ 4

10. FOTODE NIMEKIRI

1. Vaade "Vana-Liberty" suvila merepoolsele küljele läänest (veranda trepp). Vasakul esimese suvemaja nn. poismeeeste maja maapoolne ots. N-34267/1.
- 1A Vaade esimese suvemaja lääneküljele. N-34267/1A.
2. Kolm venda Kochid 1905.a. ehitatud Egoni suvila idaseina ääres; Vasakult Egon Koch (panga direktor), Edgar Koch (jurist), Egbert Koch (doktor). N-34276/2.
Fotod: 2. ümberpildistus P. Säre, mai 1989. Originaalid Saksa LV-s, ümberpildistuse saatnud muuseumile pr. Sigrid Koch 1989.a. määrtsis. Pildistamise täpne aeg teadmata, arvatavasti umb. 1910.
3. Üldvaade "Vana-Liberty" suvilale lounast. N-34277/1.
4. Suvila lounapoolne (maapoolne) külg. N-34277/2.
5. Lounapoolne hilisem juurdeehitus. N-34277/3.
6. Läänepoolne otsasein. N-34277/4.
7. Veranda läänepoolne ots (vrdl. fotoga nr.1). N-34278/1.
8. Põhjapoolne (merepoolne) külg. N-34278/2.
9. Vaade kirdest (linnapoolsele otsale). N-34278/3.
10. Veranda varikatuse samba ülaosa konsooliga. N-34278/4.
11. Vana-Liberty suvila lounakülje vastas asuv kelder. N-34279/1.
12. End. majahoidja elamu, üldvaade idast. N-34279/2.
13. Eelmise maapoolne ots. N-34279/3.
14. Eelmise merepoolne ots. N-34279/4.
15. "Kodu" suvila esivaade (maapoolne) külg. N-34280/1.
16. Vaade esiküljele kagust. N-34280/2.
17. Saali kamin. N-34280/3.
18. Merepoolne toa ahia. N-34280/4.

19. Maapoolse toa ahi. N-34281/1
20. Trepp II korrusele. N-34281/2
21. Nn. Egoni suvila, vaade idast. N-34281/3
22. Esifassaad (põhjakülg). N-34281/4
23. Vaade edelast köögipoolse sissepääsuga. N-34282/1
24. Läänesein. N-34282/2
25. Vaade loodest esifassaadile. N-34282/3
26. Vaade saali kaminaseinale. N-34282/4
27. Kamin. N-34283/1
28. Saali lagi. N-34283/2
29. Esikuttrepp II korrusele. N-34283/3
30. Nn. Egberti suvila esifassaad (põhjakülg). N-34283/4
31. Idasein. N-34284/1
32. Lounapoolne ots. N-34284/2
33. Vaade edelast. N-34284/3
34. Läänekülg, osaliselt. N-34284/4
35. Saali (plaanil nr. 2) ahju ehiskivi
36. Saali uste käepidemed
37. Sulastemaja, Egoni maja poolne külg

Fotod: P. Säre, mai 1989;

35-36: J. Rõõmus, juuni 1989.

37

Dr. Bernd Koch
238 Argyle Ave
Ottawa, Ontario K2P 1B9
C A N A D A

Eesti Riiklik Vabaohnmuuseum
Vabaohnmuuseumi Tee 14

TALLINN, ENSV

Soviet Union

Ottawa, den 27. Januar 1988

Sehr geehrter Herr!

Im vorigen Sommer haben Sie meine Mutter, Frau Sigrid Koch aus Deutschland, in Rocca al Mare kennengelernt und Sie um Informationen ueber die Geschichte der Haeuser in Rocca al Mare gebeten. Meine Mutter hat mich nun gebeten, Ihnen das gewuenschte Material zuzuschicken. Da ich aber keine genaue Adresse habe, und meinerseits eben aus zeitlichen Gruenden nicht zum Redigieren komme, erlaube ich mir, Ihnen zunaechst vorlaeufig eine unredigierte Erinnerung meines Vaters ueber diese Haeuser in Rocca al Mare (frueher genannt "Liberty", wie noch heute an einer Inschrift am aeltesten Haus "Liberty 1798" zu sehn) zuzuschicken. Ueber die Einrichtung kann ich nicht viel mehr sagen. Das zweite Haus links war mit Korbmoebeln ausgestattet. Ueberall waren Modelle von Segelyachten zu sehn. Falls ich Ihnen mehr, auch Bilder schicken kann, lassen Sie es mich bitte wissen. Falls Sie kein Deutsch sprechen, kann ich ebensogut in Englisch schreiben, oder durch meinen Onkel Arno Koch ins Estnische uebersetzen lassen. Mein eigenes Estnisch ist leider nicht gut genug, obwohl ich gelegentlich Stunden nehme.

Mit freundlichen Gruessen, Ihr

Bernd Koch

Bernd Koch

Am lebendigsten ist mir die Geschichte unsres Liberty, jenes uns allen so sehr ans Herz gewachsenen Landstückes westlich von Reval:

Im Jahre 1771 pachteten zehn Junggesellen (darunter je ein Strahlborn, Nottbeck, Girard, Witte, Gebauer) vom Essemäggischen Bauern das "Grillental" und ein von den Brüdern Clayhills erbautes zweistöckiges Holzhaus (1 zwei Zimmer) am Südwestufer der Ziegelskoppelschen Bucht, etwa sechs Werst (ca. 9 km) von Reval entfernt. Die Pacht betrug drei Tonnen Roggen im Jahr. Verabredungsgemäß sollte jeder der Junggesellen, falls er heiratete, seinen Anteil am gemeinsamen Besitz entschädigungslos verlieren. Die Inventarliste dieser Gruppe enthielt neben zahlreichen, meist dutzendeise vorhandenen Bier-, Tee- und Schnapsgläsern je einen Tee- und Punschkessel, Zuckerdosen, ein Bett, eine Fahnenstange und ein Gall (Boot). Feinen

Nach acht Jahren hatten sieben der zehn Junggesellen aber geheiratet, und die drei Verbliebenen fühlten sich ausserstande, die Pacht zu bezahlen. Sie verkauften das Grillental an einen Ratsherrn Illig, der es aber bereits nach drei Jahren (1781) an Karl Friedrich von Strahlborn, den Bruder eines der Junggesellen, weiterverkaufte. Dieser vererbte es dann seiner Lieblingstochter Caroline Elisabeth (1799-1871), die 1822 den Ratsherrn Alexander Gustav Koch (1795-1867) heiratete.

Im Jahre 1798 wurde das sogenannte Alt-Libertysche Haus, etwa 50 Schritt landeinwärts vom Junggesellenhaus, gebaut. Es war ein fester, zweistöckiger Balkenbau mit einem grossen Aufenthaltsraum, in dem englische Stahlstiche mit zweiarmigen Empire-Wandleuchtern hingen, drei Zimmern und einer Schaffrei, und im oberen Stockwerk mit zwei Schlafzimmern für die Töchter und einem Trockenboden. Ein späterer Anbau fügte eine Küche und ein Leutezimmer an. An der dem Meer zugewandten Seite führten Treppen von zwei Seiten zu einem Absatz, der in eine grosse, offene Veranda überging. Dicht an dieser Treppe stand eine sehr alte Eiche. Gegen die Seewinde schützte eine Tannenhecke. Bevor mein Vater sein eigenes Haus erbaute, verbrachten wir Kinder (Erik und ich) die Sommerwochen oft in diesem alten Haus. Das Rauschen der Tannen und das Plätschern der Meereswellen bildeten den beglückenden Hintergrund unsrer Kindertage.

In den folgenden Jahren wurde der Grundbesitz wesentlich (auf ca. 45000 qm) vergrössert, der Park angelegt, die Halle, ein etwa 10 mal 12 m grosser halboffener Bau hinter dem Eiskeller, und ein kleiner offener Pavillon (im Park neben dem späteren Tenniesplatz) errichtet. Nördlich des Zufahrtsweges befanden sich Pferde-

stall, Waschküche, "Hauskerl"-Wohnung und ein Brunnen, neben dem später ein Gemüsegarten angelegt wurde.

Zwischen Haus und Gemüsegarten befand sich ein Aussichtspunkt "Ahrensburg", und einige hundert Schritte südlich davon die sogenannte "Batterie", wo der Fernblick durch Kappen der uferständigen Bäume freigehalten wurde. Auf dieser Batterie sollen anfangs Kanonen gestanden haben, von denen bei feierlichen Anlässen Böllerschüsse ausgelöst wurden. An der Südecke des Besitzes bildete ein weisser Turm das weit-hin sichtbare Symbol Libertys, auf dem an Feiertagen die blauweiss gewürfelte Kochsche Fahne gehisst wurde.

Einen besonders nachhaltigen Eindruck hinterliess es, als Zar Nikolai I. einen Ausflug nach Liberty unternahm und auf dem Heuschlag am Pavillon lagerte, um den schönen Blick auf das Meer und das dahinterliegende Reval zu geniessen.

Das geschilderte ist russischen Gattscha, mit deren Chef Alexander Gustav befriedet war, zusammengeschleppt und geschichtet wurden.

Etwa 1865 erbaute Alexander Gustav (nordwestlich) angrenzend (auf einem ca. 10000 qm grossen Grundstück) das Sommerhaus "Daheim" für seine Töchter (Polly) Eberhard und (Dine) Koch. Nach seinem Tode in Liberty 1867 (Lungenentzündung) zog sein Sohn Carl Eduard (1829-1884) ins "Alte Haus" (später bewohnt von dessen Töchtern Ebba und Evi), und Eberhards mit Grosstante Dine zogen nach "Daheim". Von deren Erbin Wally Eberhard kaufte mein Vater (Egon, 1870-1943) das Haus und übergab es mir 1930. "Daheim" wurde danach gründlich umgebaut. Im oberen Stockwerk behielt Tante Wally ihr Zimmer und ein Raum wurde für meinen Vater als sogenannter "Wochenendraum" ausgebaut. Die grosse Veranda erhielt einen neuen Eingang von vorne. In diesem Hause habe ich bis 1939 herrliche Sommermonate verbracht.

Da Emma Koch geb. Müller den Wunsch geäusserzt hatte, in ihrem Park auch einen "Berg" zu haben, liess der Grossvater eines Tages zur Überraschung eine Anhöhe aufwerfen, auf der eine Bank, Tisch und Stühle standen, und die Möglichkeit zu gemeinsamen Kaffeemahlzeiten geboten war, den "Geburtstagsberg".

Im Jahre 1905 erbaute mein Vater links von der Strasse, auf dem ehemaligen Roggenfeld, gegenüber von Schuppen und Knechtswohnung, sein Haus (Architekt Otto Schott). Einige Jahre später baute mein Onkel, Dr. med. Egbert Koch, an derselben Strassenseite ostwärts, zwischen Kartoffelacker und dem Haus des Bruders, ein Sommerhaus mit einem kleinen Holzschuppen.

Alexander Koch verliess als letzteilige Verfügung genaue Bestimmungen: Liberty dürfe nicht veräussert werden sondern müsse immer einem männlichen Nachkommen, nach der Wahl des Erblassers, übergeben werden. Die Lebenshaltung solle einfach gehalten werden, jeglicher Luxus vermieden, und Fremden, soweit sie sich nicht anstössig betrogen, der Zutritt zum Park mit seinen Aussichtspunkten nicht verwehrt werden. (Als meine Eltern 1967 Liberty besuchten, bezogen sie sich auf dies Testament und wurden freundlich aufgenommen -Anm. Bernd Koch).

Alexander Koch hinterliess auch eine sehr wertvolle Bibliothek (historische und juristische Baltica, und französische Klassiker aus dem Besitz seiner französischen Mutter Caroline Markus). Diese sollte ungeteilt jeweils dem Ältesten Sohn vererbt werden. 1939 übernahm ich bei der Umsiedlung von Onkel Edgard die zwölf oder vierzehn Kisten mit Büchern, die auf dem Boden des Russtrassenhauses standen. Von Posen aus wurden 1944 Bilder und die halbe Bibliothek nach Dresden (Fa. Rapidus) verlagert. In der Folge gingen beide Hälften verloren. Nur die drei Chroniken Russow, Kelch und Arndt blieben erhalten (sie waren in einem Koffer zu Salzmanns nach Bockenem im Harz geschickt worden) und befinden sich in meinem Besitz.

Der Sommer in Liberty spielte sich für uns Kinder vorwiegend am- und im Wasser ab. Der Bootssteg trug an seinem Ende ein Badehäuschen und diente als Anlegeplatz für die Ruderboote. Etwa zweihundert Meter seewärts ankerten die Segelboote: erst eine offene, sehr seefeste und breite "Liberty", dann die "Dot", eine neun Meter lange, gedeckte Yacht mit 72 qm Seegelfläche, nach dem Kriege die "Inge" und als letztes die Olympiajolle "Aha", die mein Vater uns zu Weihnachten geschenkt hatte.

Während der Kriegsjahre war das Segeln in Liberty durch Verordnungen der russischen Kriegshafenverwaltung erheblich eingeschränkt worden. Auf der gegenüberliegenden Seite der Ziegelskoppelschen Bucht erstanden drei russische Werften. Bei Nömmie liegende Geschütze schossen über unsre Köpfe hinweg auf schwimmende Ziele im Meer.

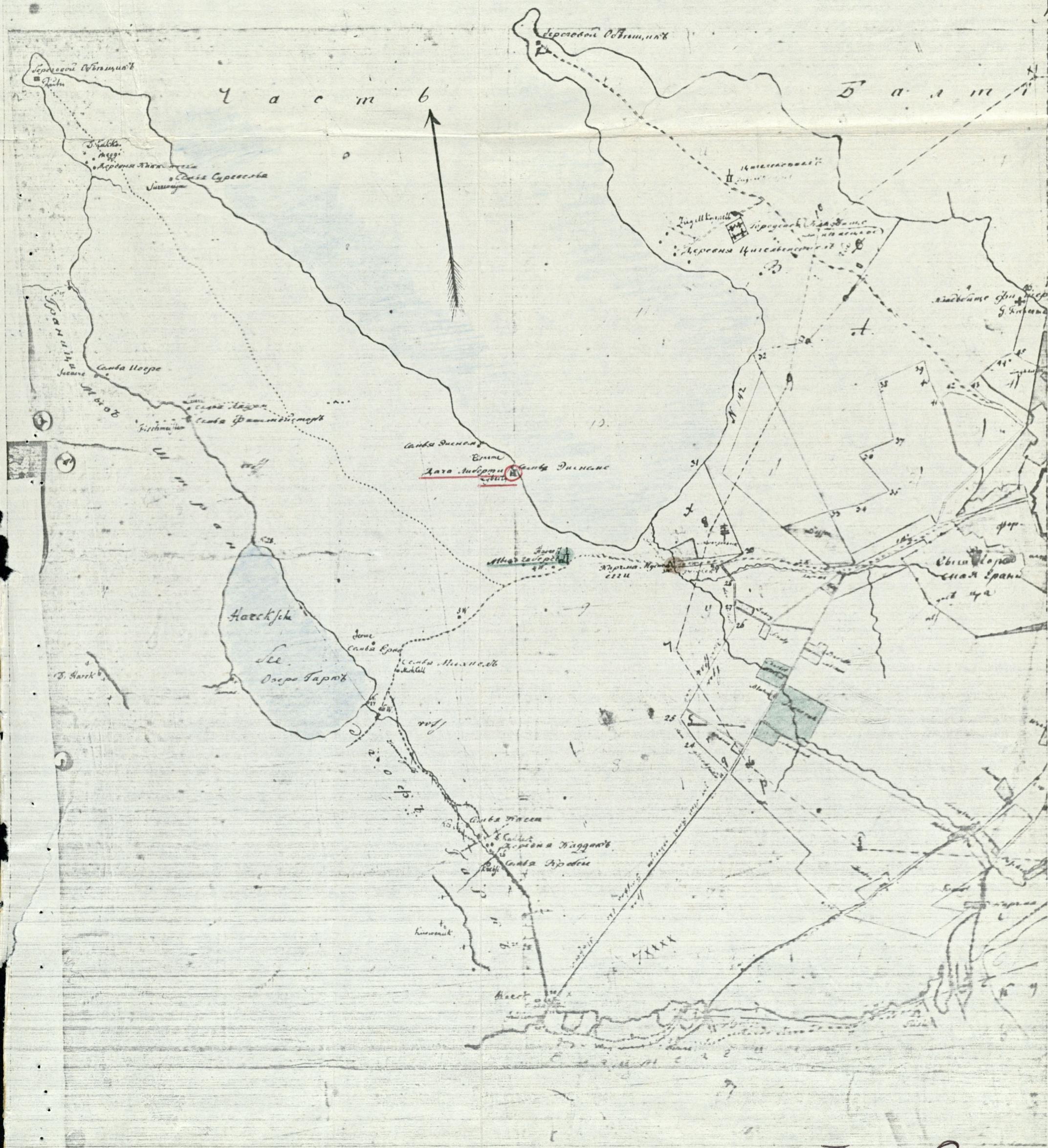
Tallinna lähima ümbruse kaart. 1782. SARKA.

Joon. 1.

42

163

June 1787
Dear Doctor Sargent Boston

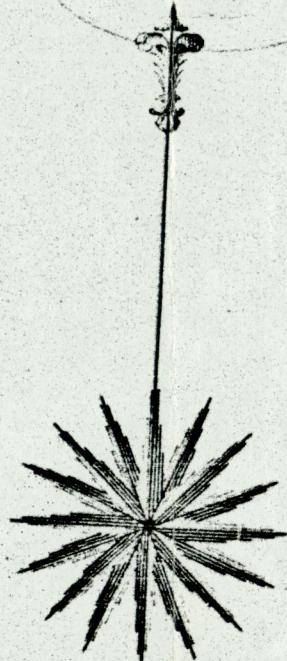
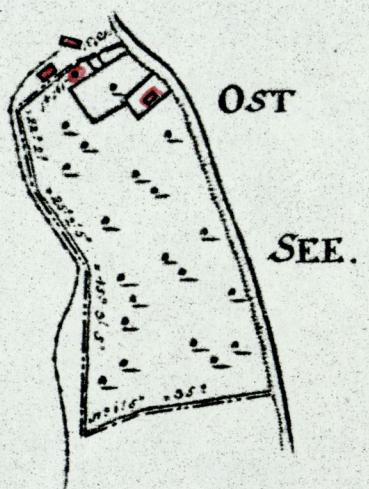
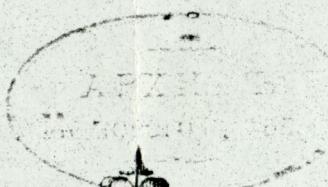

Joon. 2.

verd. im V. A. G. d. 25. Sept. 1791.

163.

Charte
von dem Platze Libertij genannt,
so wie selbiger von mir aufgenommen,
in diese Charte gebracht und zu
416. Faden berechnet wor-
den ist. Reval den 16ten
September 1791.
S. S. Dobermann
Gouvernement. Revisor

Maaßt ab von 200. Russischen Faden.

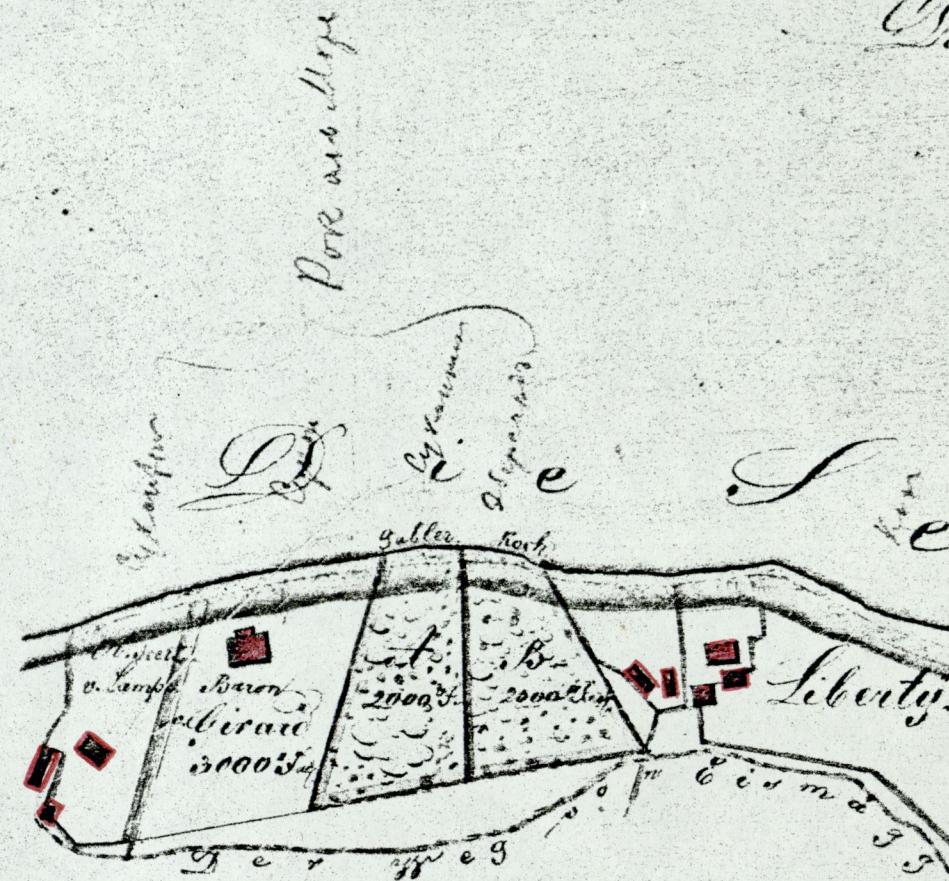
Joon. 3.

Урал. Сибирь. Киргизия. подрост в Енисе-
янском, на северной стороне в. Мерекой. Пама-
ров, подземные водопития изображены
Мерекой. Степарен и Баран. Небольшое
изображение подземных водопитий в. Тюре-
менской алея. Изображение в. Тюре-
менской алея. Изображение в. Тюре-
менской алея.

Tallinnaa umbus, 1854. a.

Joon. 4.

Der auf vorstehender Chart mit den K, angezeigten, mit Tannen bestandene, steinige
Heideboden enthält 9000 54 m².

B,	2000
C,	2000
d, mit Kraut bew. 1620	

Um Kreislinie für einen wichtigen Versteigerung
für das gesuchte Parcell ist der markante Stein eingetragen.
Received 1. 20th September 1865. J. F. Dawson
Horn - Konserv.

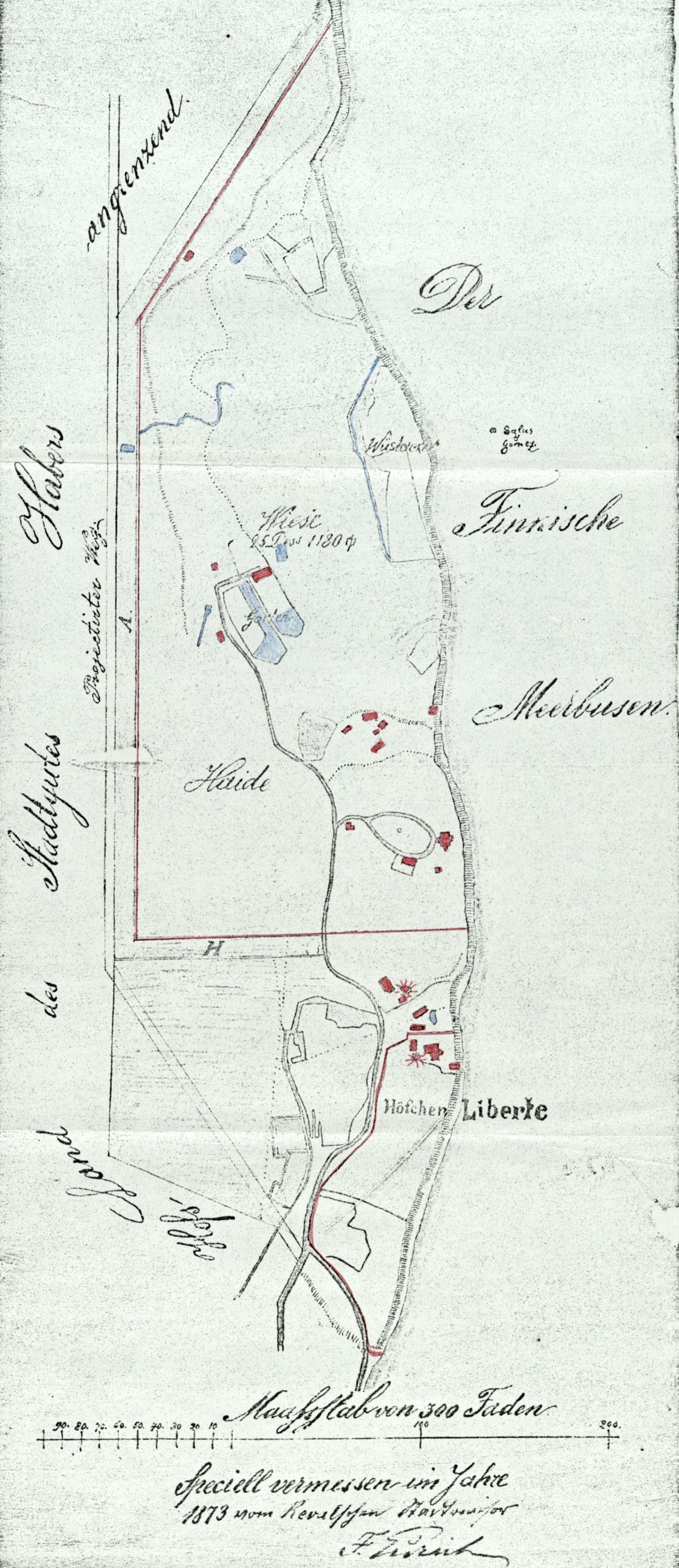

200 Pader.

Joch. 5.

1605

Plan
von dem Höfchen Rocca-al-mare
Abgetheilt vom Höfelande des Revolischen
Stadtgutes Habers.

Speciell vermessen im Jahre
1873 vom Revolischen Stadtmaurer

F. Förster

Das Höfchen Rocca-al-mare
sich fällt 25 Foss 1180 f

Die 42 aufsichtliche Fläche
mit der Gegenh. aufgibt - 2 - .510 -

Summe 28 Foss 390 f

= 67690 f.

Joon. 6. 94

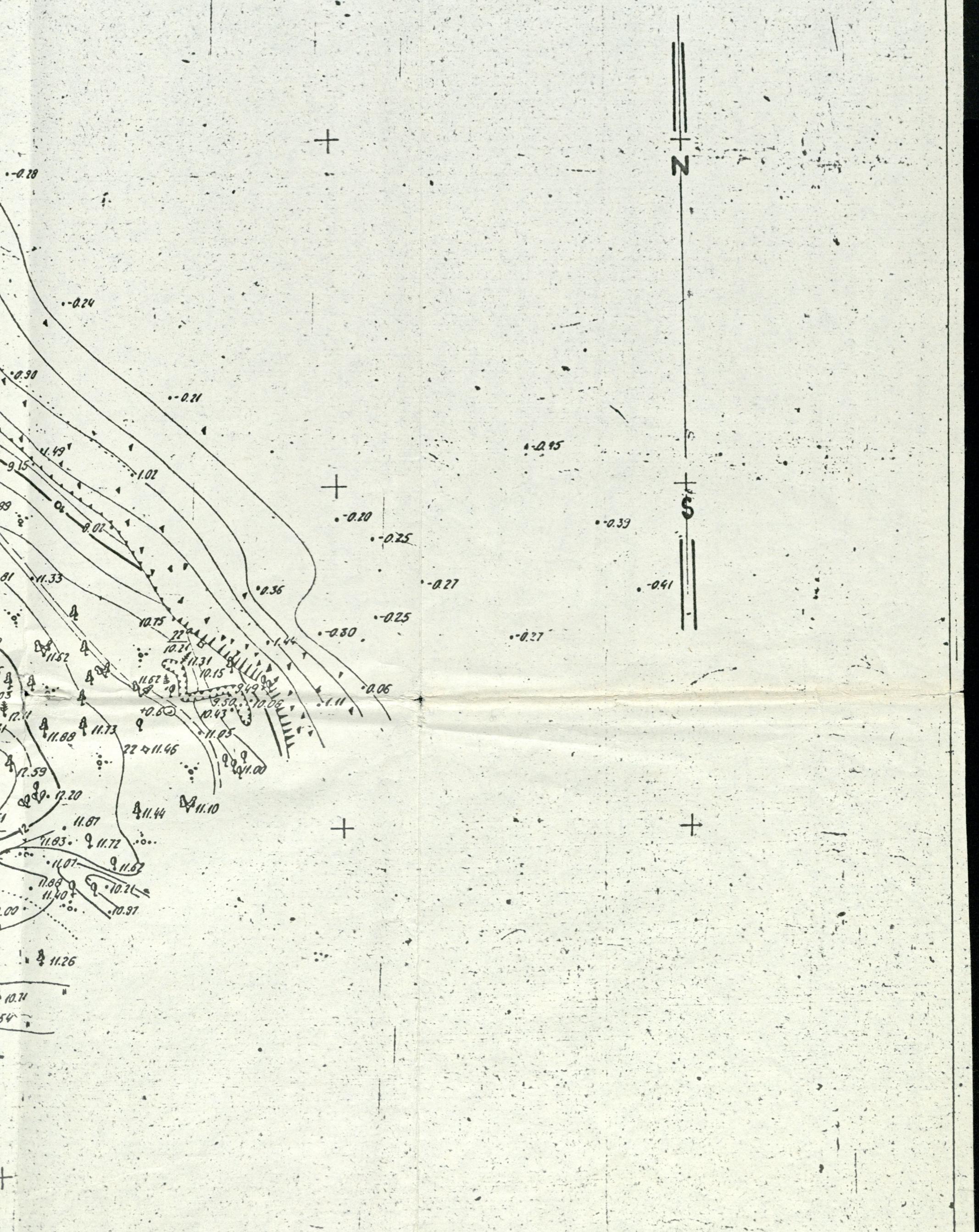

AMETLIKUKS KASUTAMISEKS
"A-716-AK"

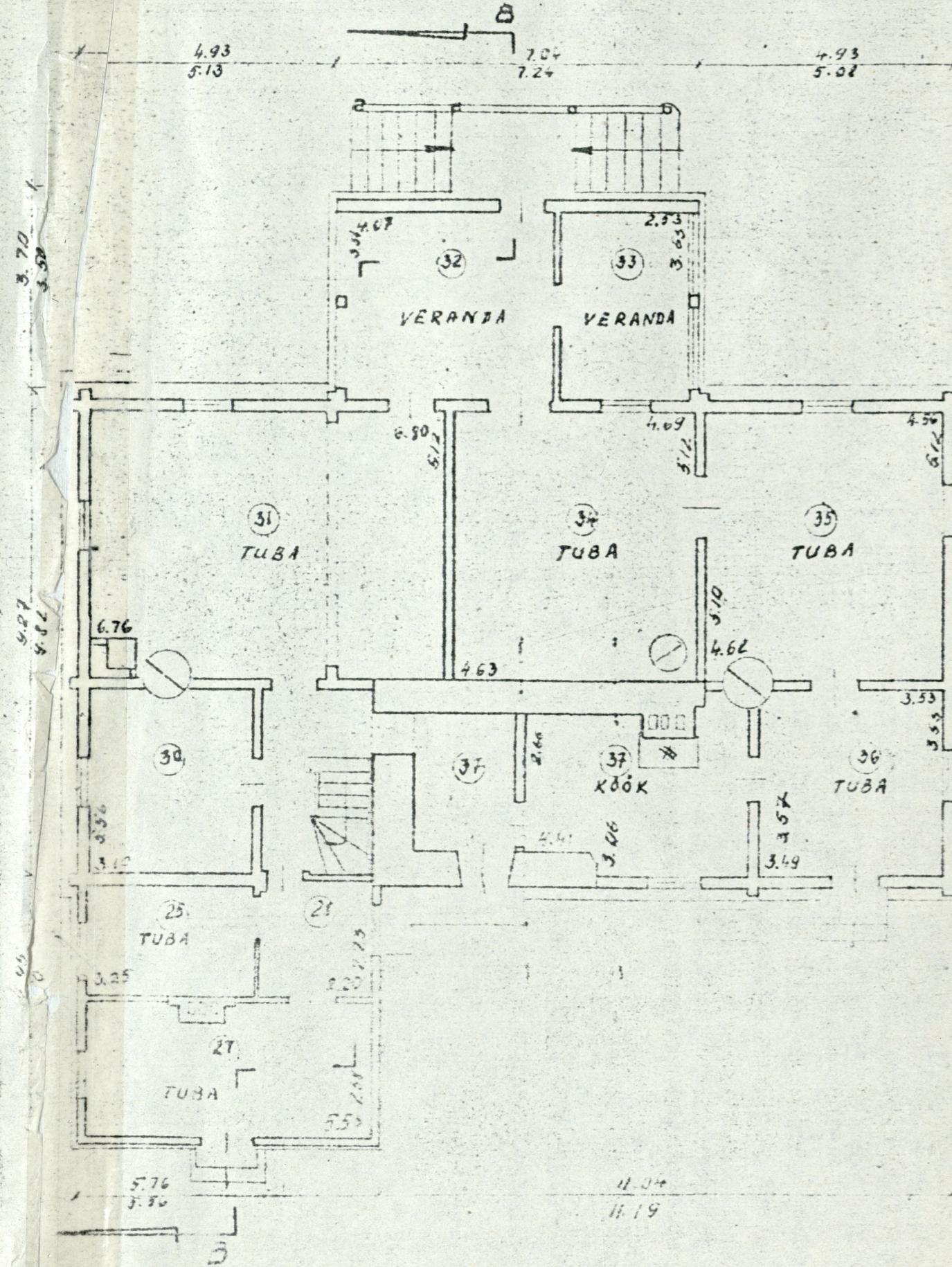

Joon. 7.

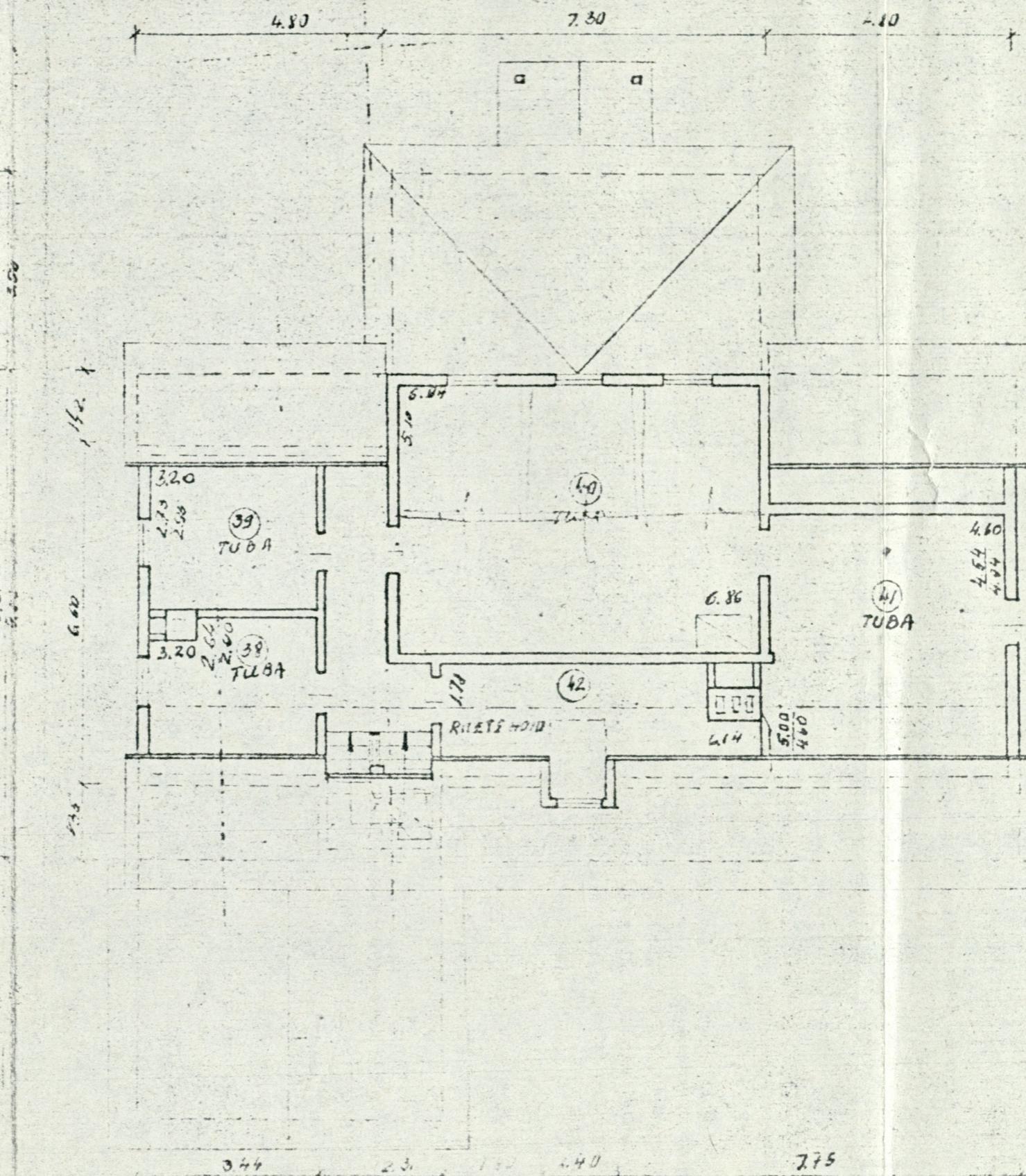
A - 716-AK

"LIBERTY"

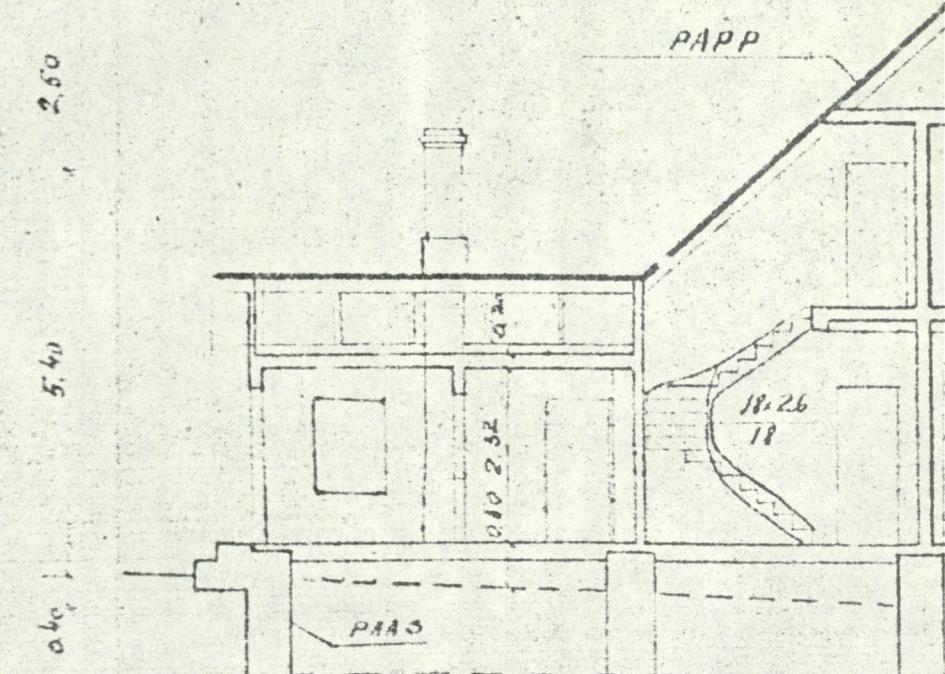
ESIMENE KORRUS

KATUSEKORR

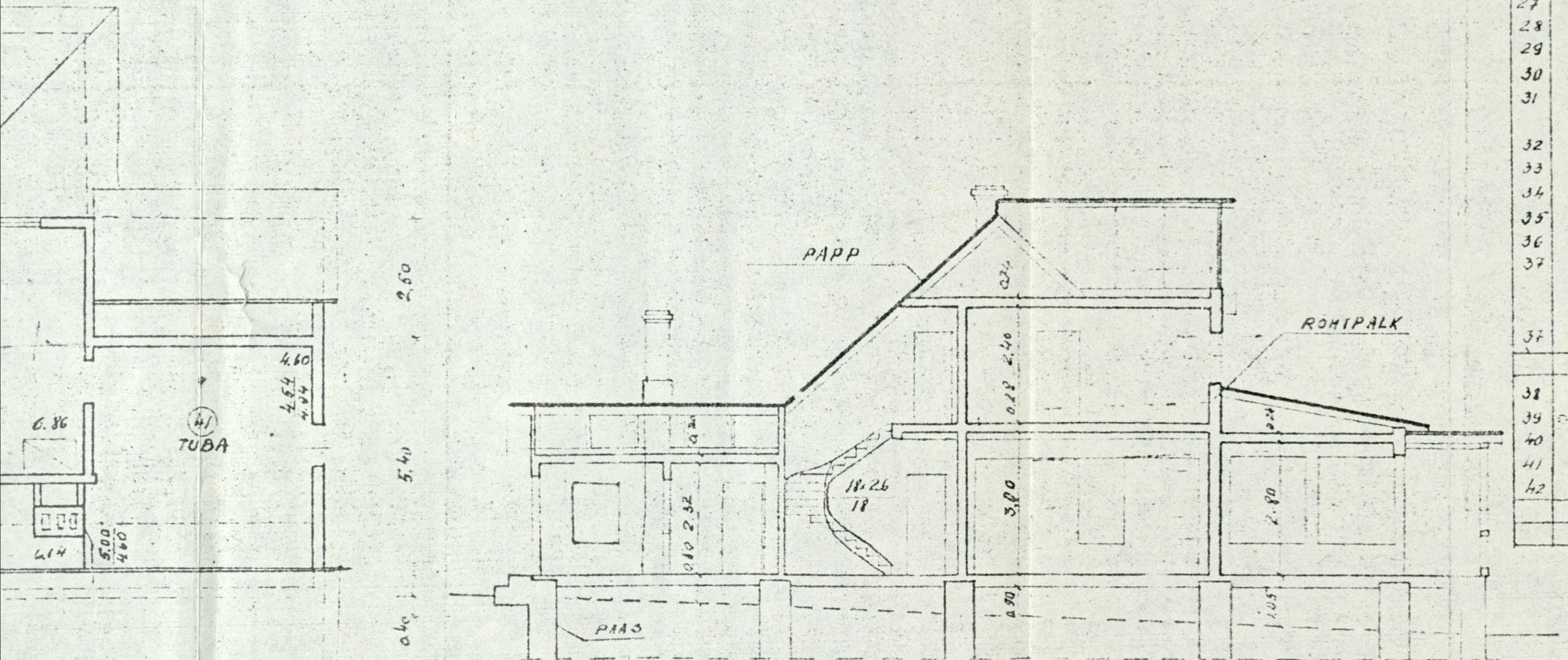
LÖGE B-B

RUUMIDE EKSPLIKATSIOON

二〇

LÖGE B-B

Jrk. nr	RUUMI NIMETUS	PINNA KORRUTISAVALDIS			PIND m ²		
		ELAMUS	MITTUS	KASULL	ELAMUS	MITTUS	KASULL
1	2	3	4	5	6	7	
27	TUBA	$5.53 \times 2.58 - 0.41 \times 0.84 - 0.20 \times 0.04 \times 2$					13.8
28	VAHERUUM	$2.20 \times 2.23 - 0.27 \times 0.15$					4.9
29	TUBA	3.25×2.12					6.9
30	--	$3.56 \times 3.10 - \frac{1}{3} \times 0.19 \times 0.66$			11.0		11.0
31	--	$(6.80 + 6.76) : 2 \times 5.12 - 0.25 \times 0.20 - 0.22 \times 0.20 - 0.74 \times 0.85 - 0.42^2 \times \frac{1}{4} : 2 - 0.84 \times 0.07$			33.7		33.7
32	VERANDA	4.07×3.54					14.4
33	--	2.53×3.53					8.9
34	TUBA	$(4.63 + 4.60) : 2 \times 5.12 - 0.30^2 \times \frac{1}{4}$			23.6		23.6
35	--	$(4.62 + 4.56) : 2 \times (5.12 + 5.10) : 2 - \frac{1}{3} \times 0.32 \times 0.81$			23.3		23.3
36	--	$(3.53 + 3.49) : 2 \times (3.53 + 3.57) : 2 - 0.38 \times 0.2 : 2 - \frac{1}{3} \times 0.12 \times 0.06$			12.4		12.4
37	KÖÖK	$3.06 \times 4.41 - 0.98 \times 0.45 - 0.56 \times 1.03 - 1.44 \times 0.40 + 0.13 \times 0.14 : 2 + 1.10 \times 0.16 + 0.42 \times 0.60 - 0.42 \times 0.60 : 2 - \frac{1}{3} \times 0.70 \times 0.09$					12.3
37	ESIK	2.72×1.90					5.2
		ESIMENE KURRUS KOKKU			104.0		170.5
38	TUBA	$2.64 \times 3.20 - 0.45 \times 0.84$					8.1
39	--	3.20×2.73					8.7
40	--	$(6.94 + 6.86) : 2 \times 5.10 - 1.20 \times 0.80$			34.2		34.2
41	--	$4.60 \times (4.60 + 4.54) : 2 - 0.10 \times 0.22 + (1.30 + 0.90) : 2 \times 0.17$					21.2
42	RHETEHOID	$1.78 \times 6.14 - 1.04 \times 0.98 + 1.08 \times 0.76$					10.7
		KATUSEKURRUS KOKKU			34.2		82.9
		HOONE N° 2 KOKKU			138.2		253.4

Joon. 8.

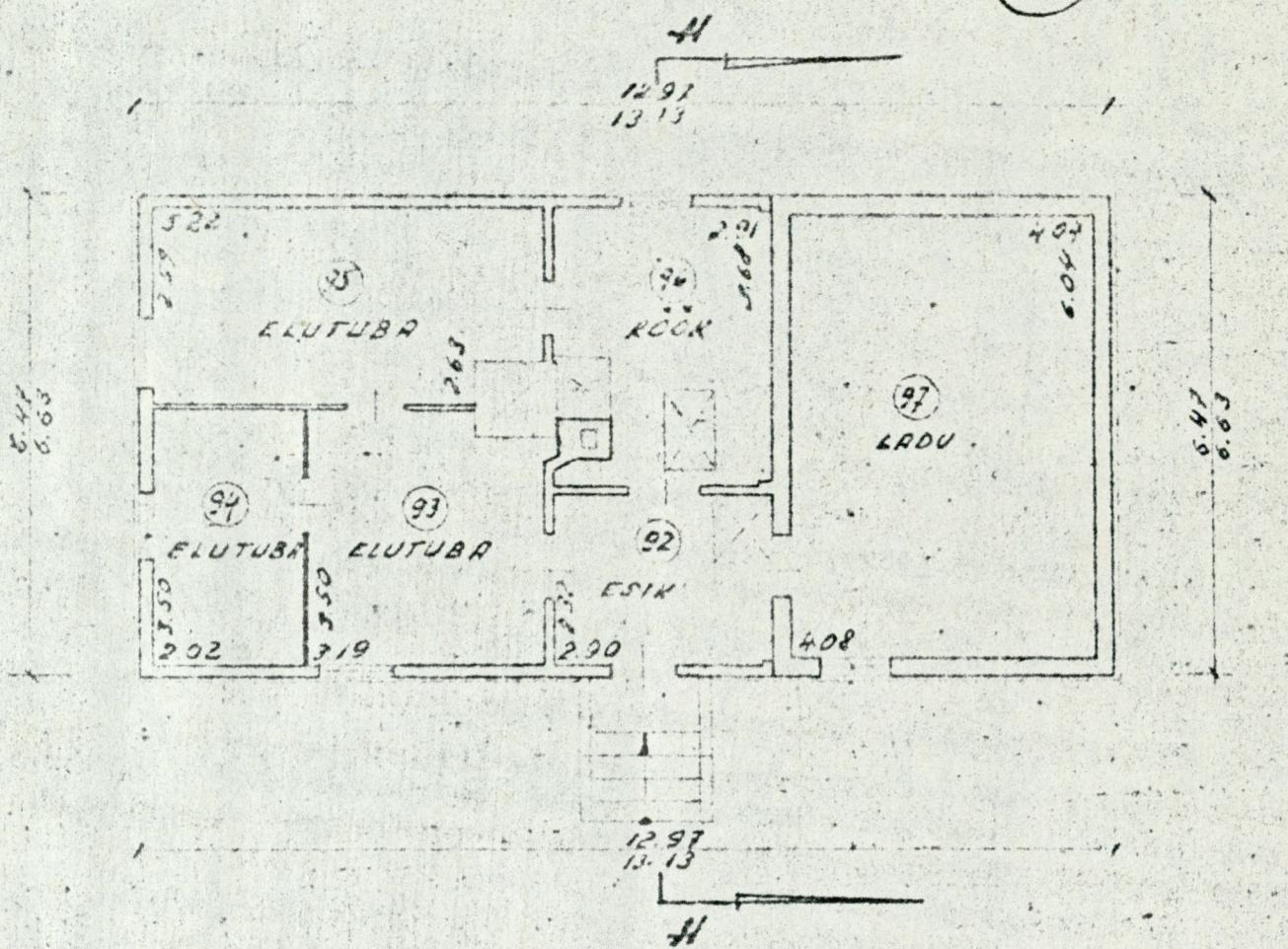
775

KG	TALLINNA PUIDUTÖÖTLEMISKOMBINAAKT LIBERTY	
Tallinn Rocca Al Mare Tee № 1	Moja № 2 plaan	10-0-255
Peainimest ELOO	KOTSIKU 07.00	+10 min
Peainimest	asutus 07.25	muu
	lõpp 08.00	muu
	Helsing	08.00
		585

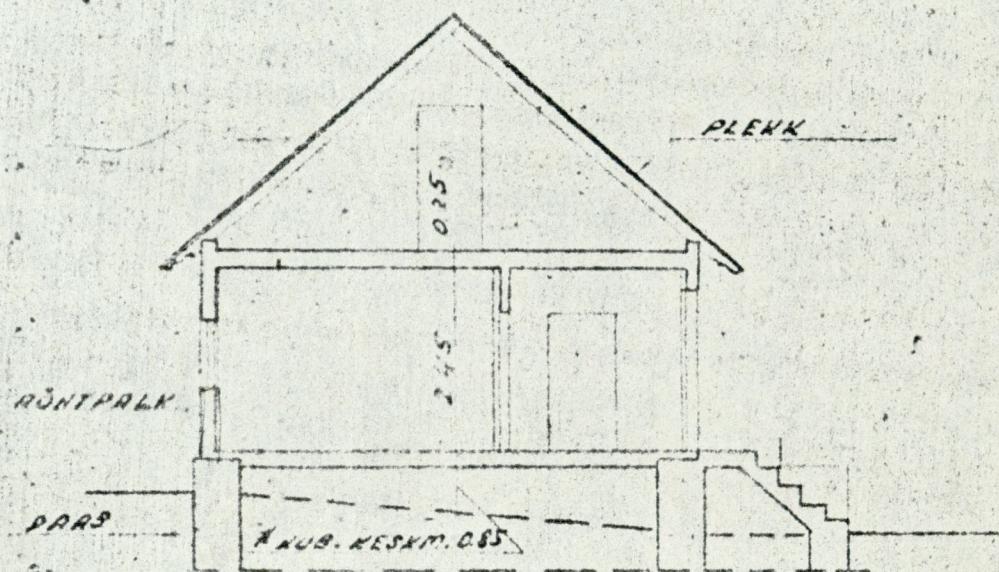
KONTORI HOONE

49

ESIMENE KÖRRAUS

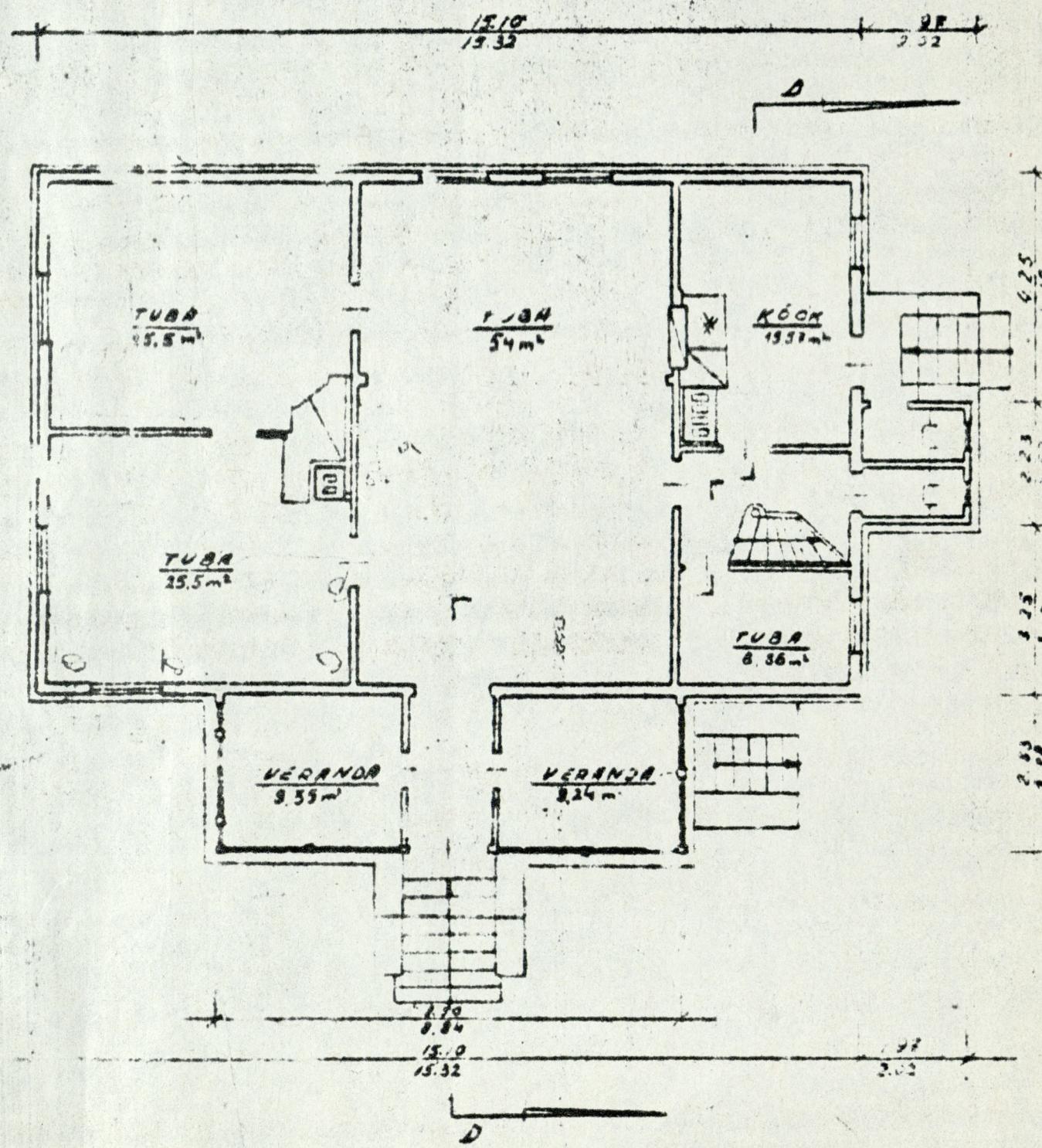

LÖIGE H-H

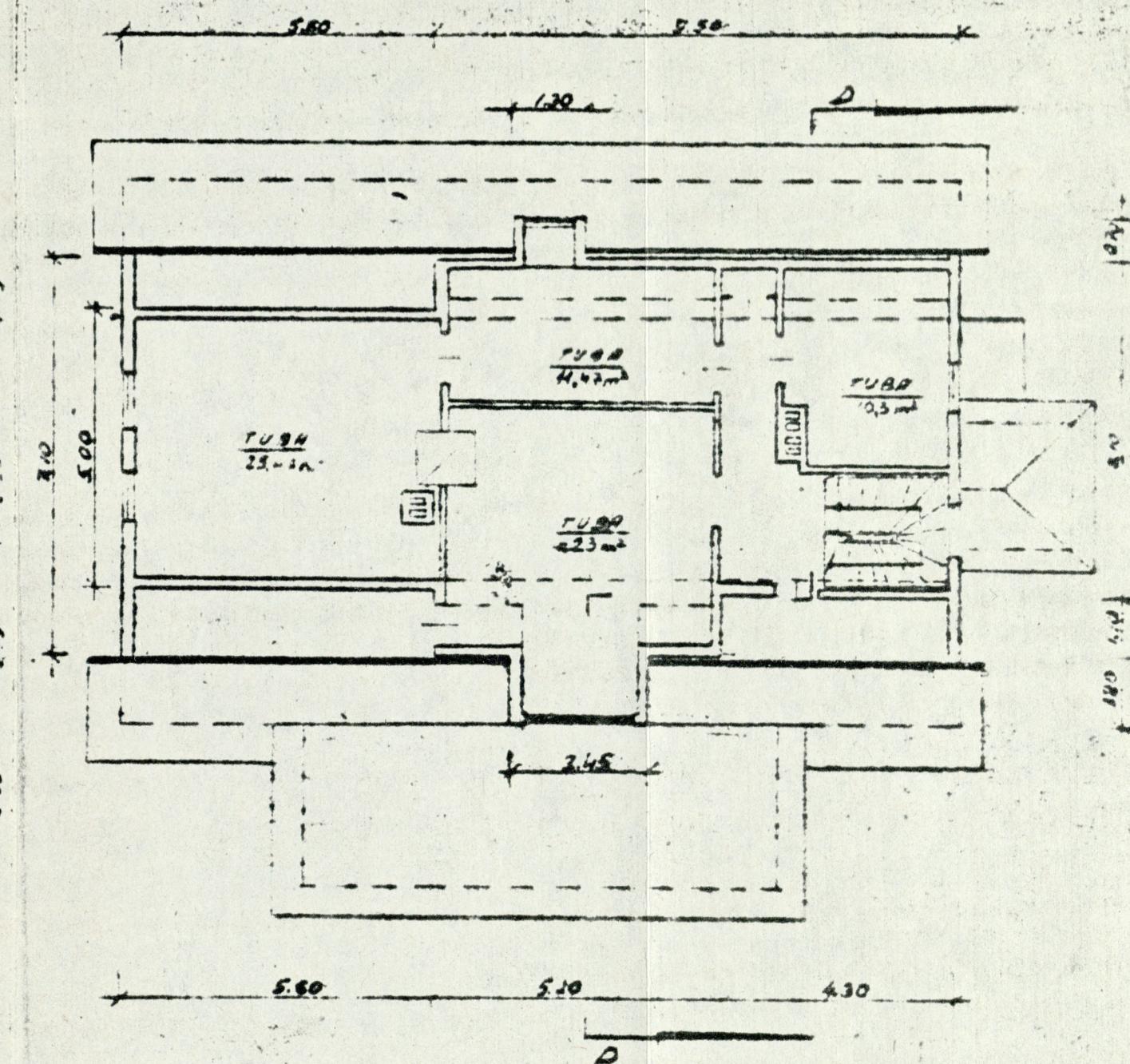

Joon. 9.

ESIMENE KORRUS

KATUSEKORRUS

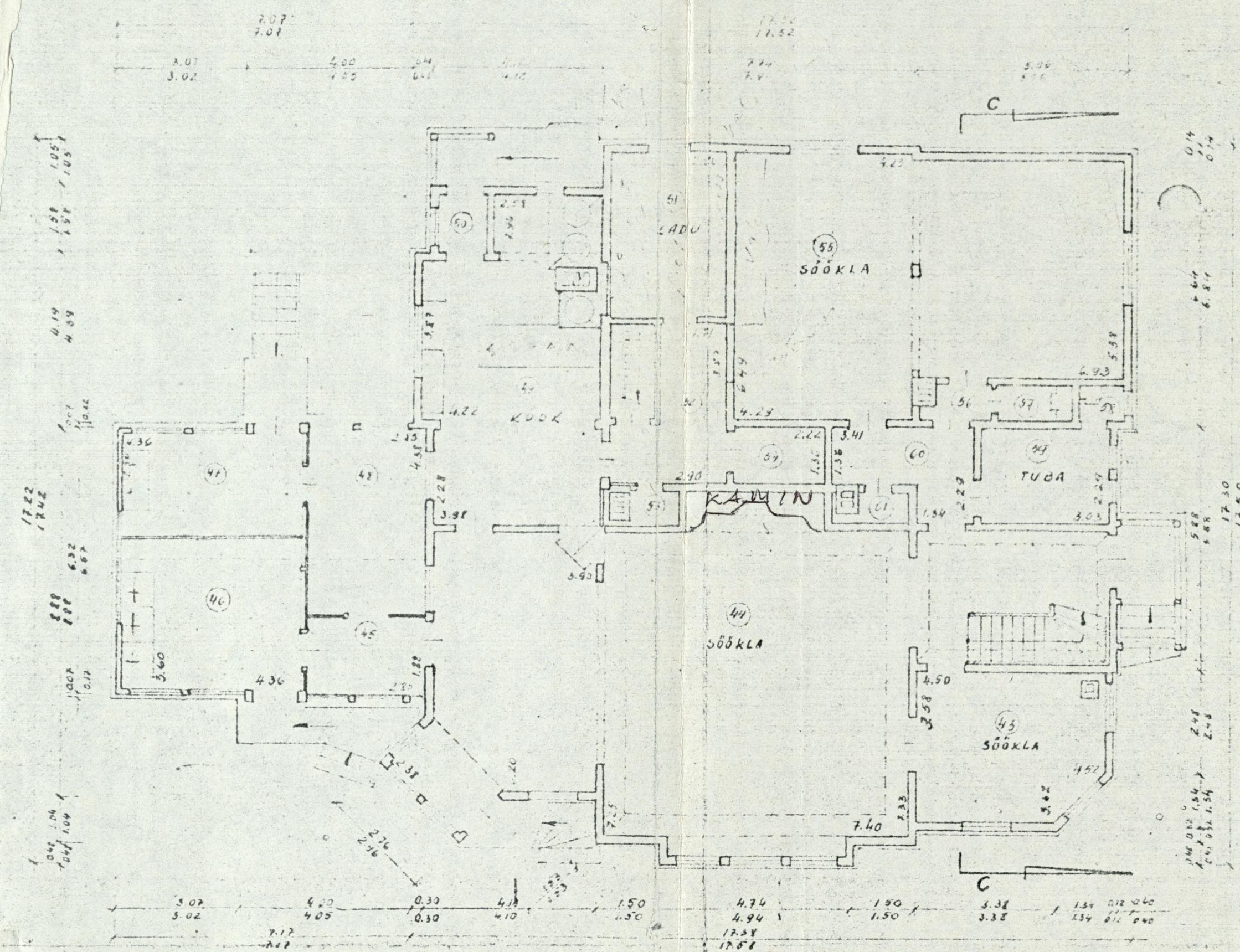
Roheline Saarela

(1)

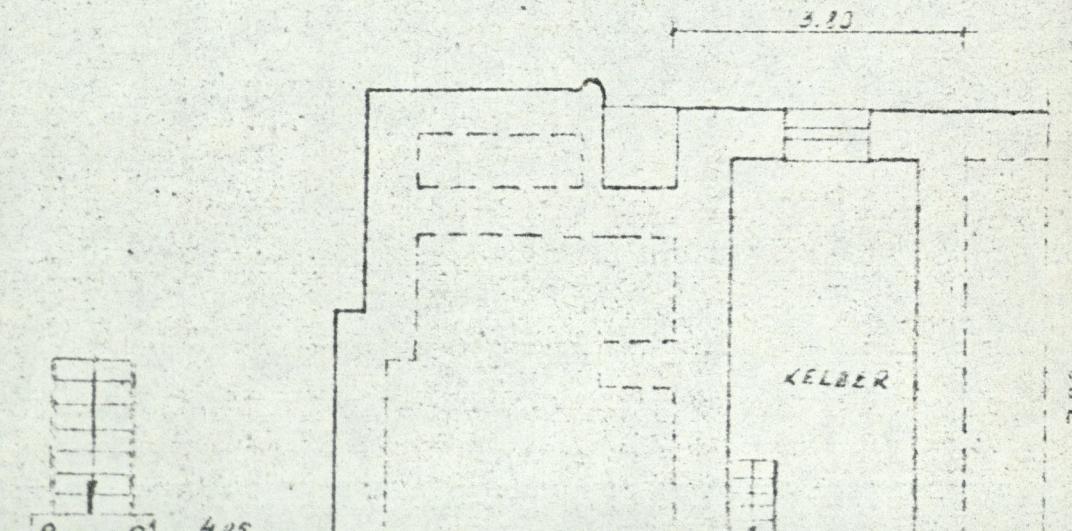
KOKKU 225,7 M²

Joon. 10.

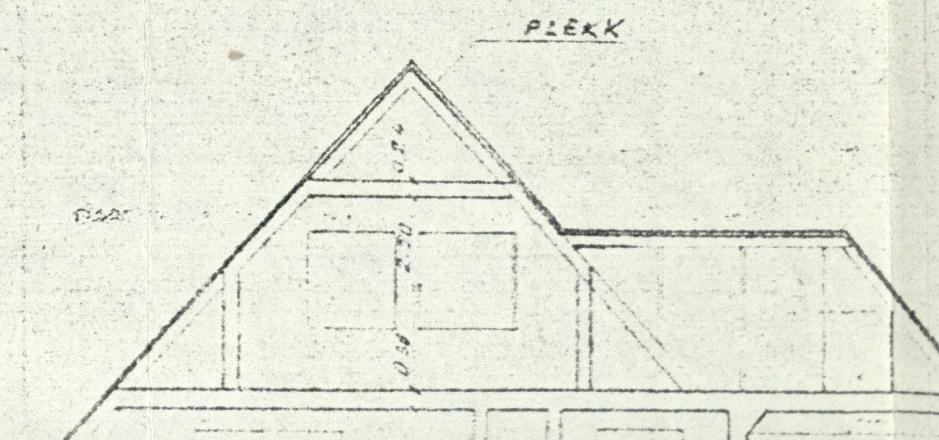
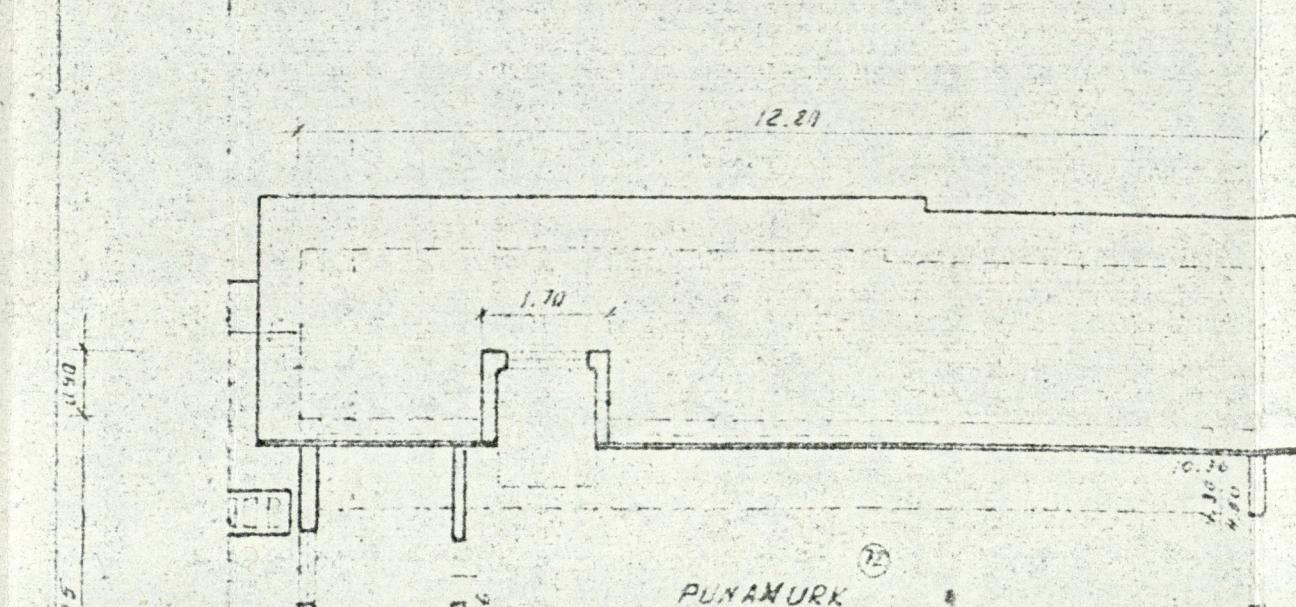
FNF KORRUS

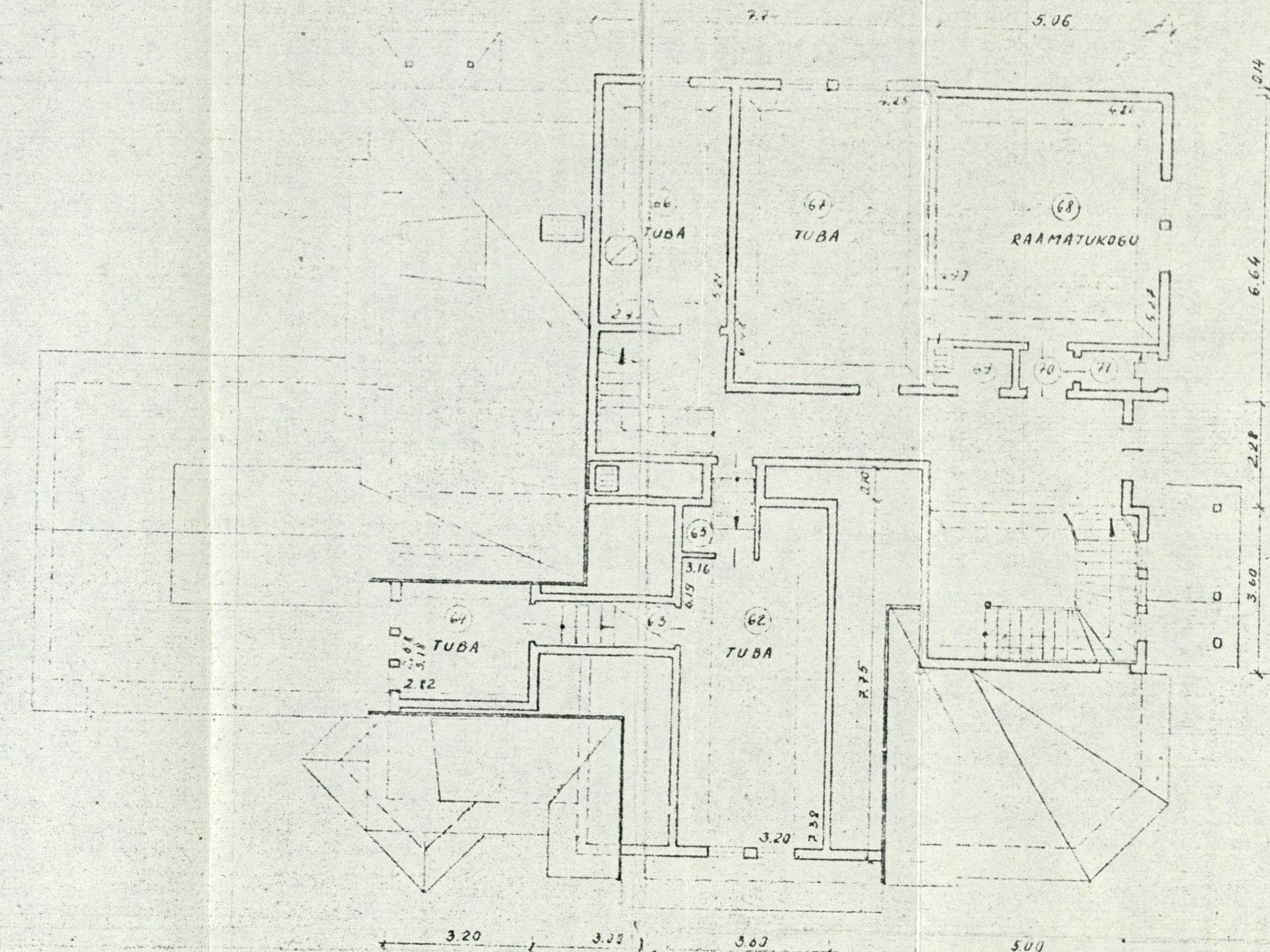
KELDRIKORRUS

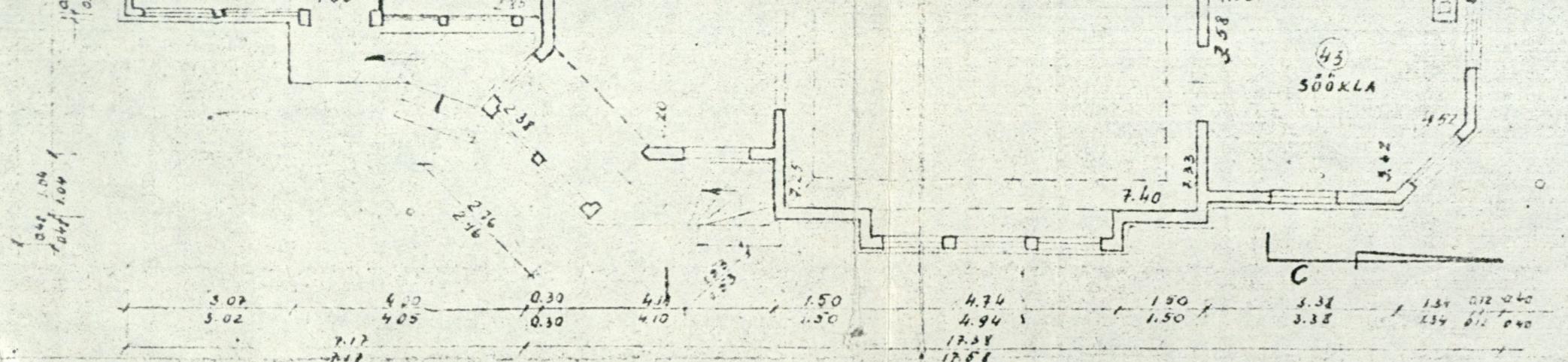
ÜLEMINE KATUSEKORRUS

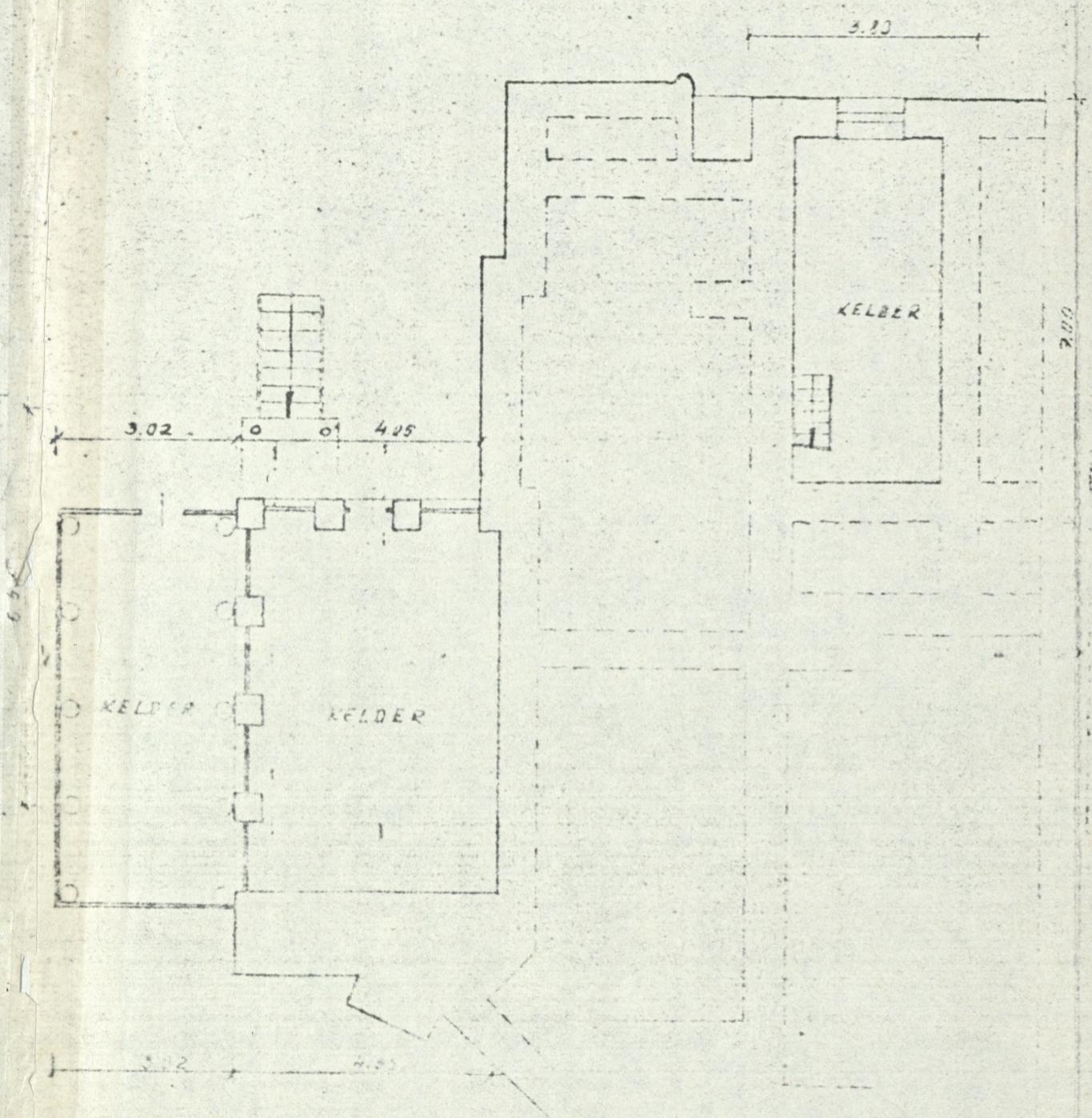
VE KATUSEKORRU

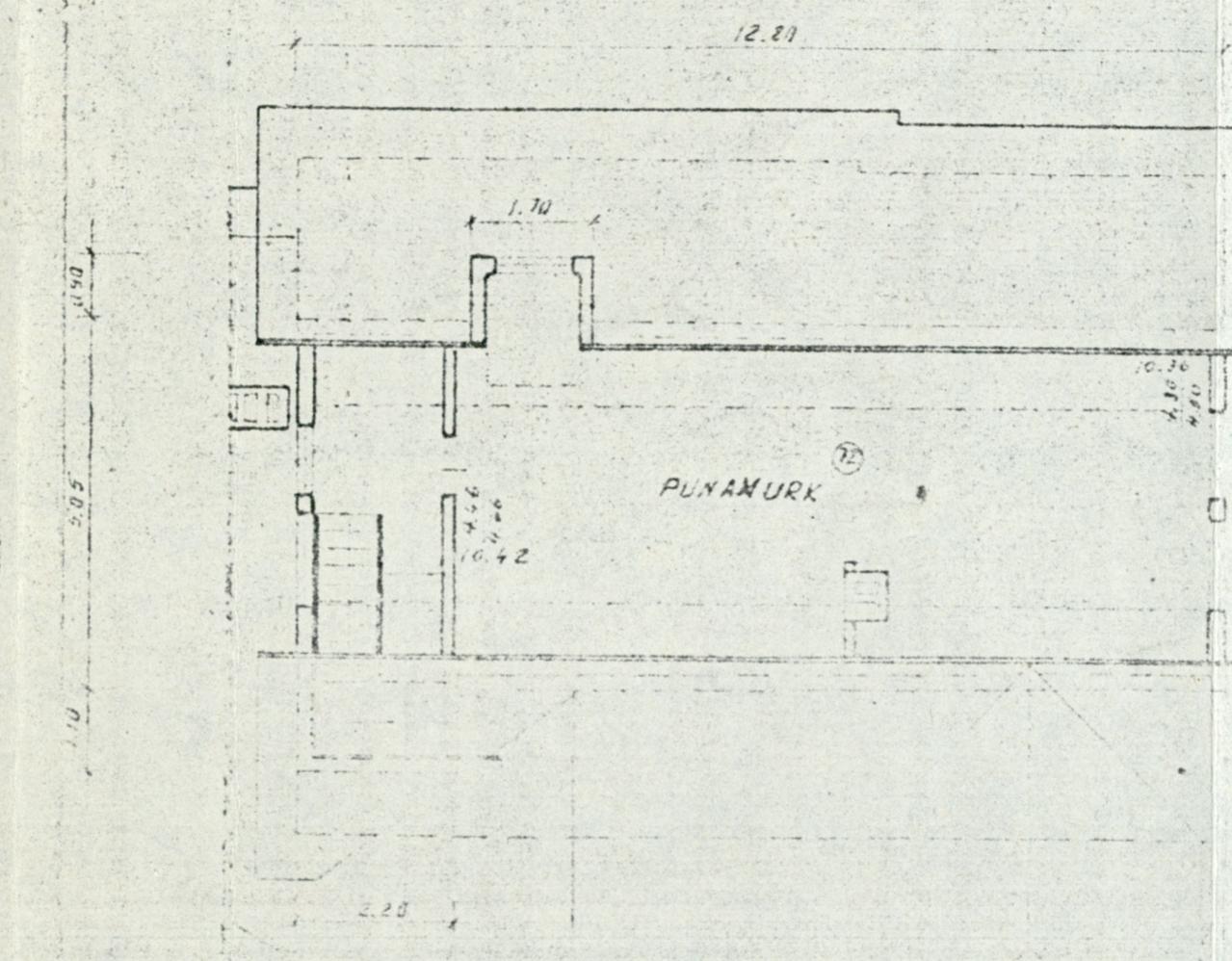
Ruumise eksplikatsioon

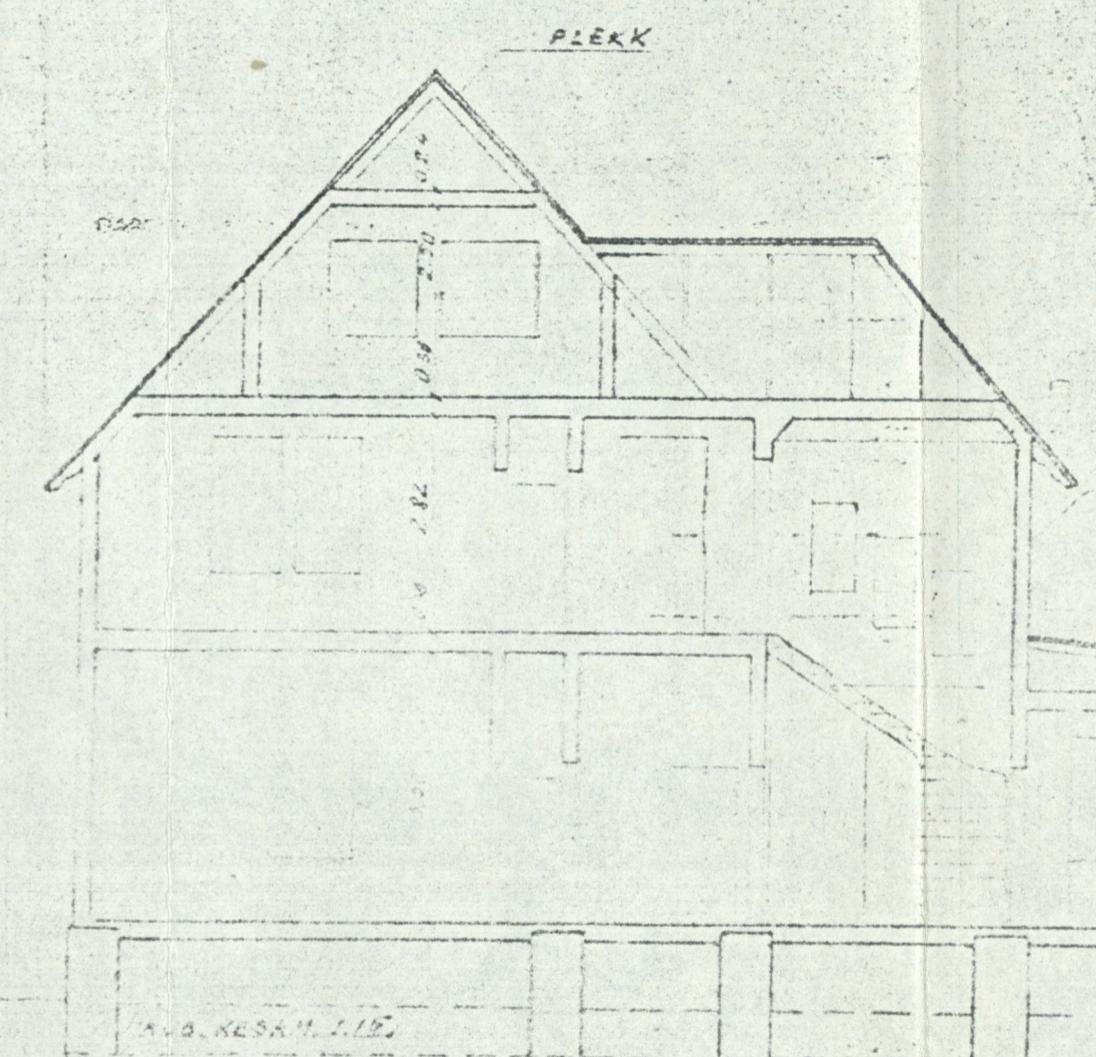
KELDRIKORRUS

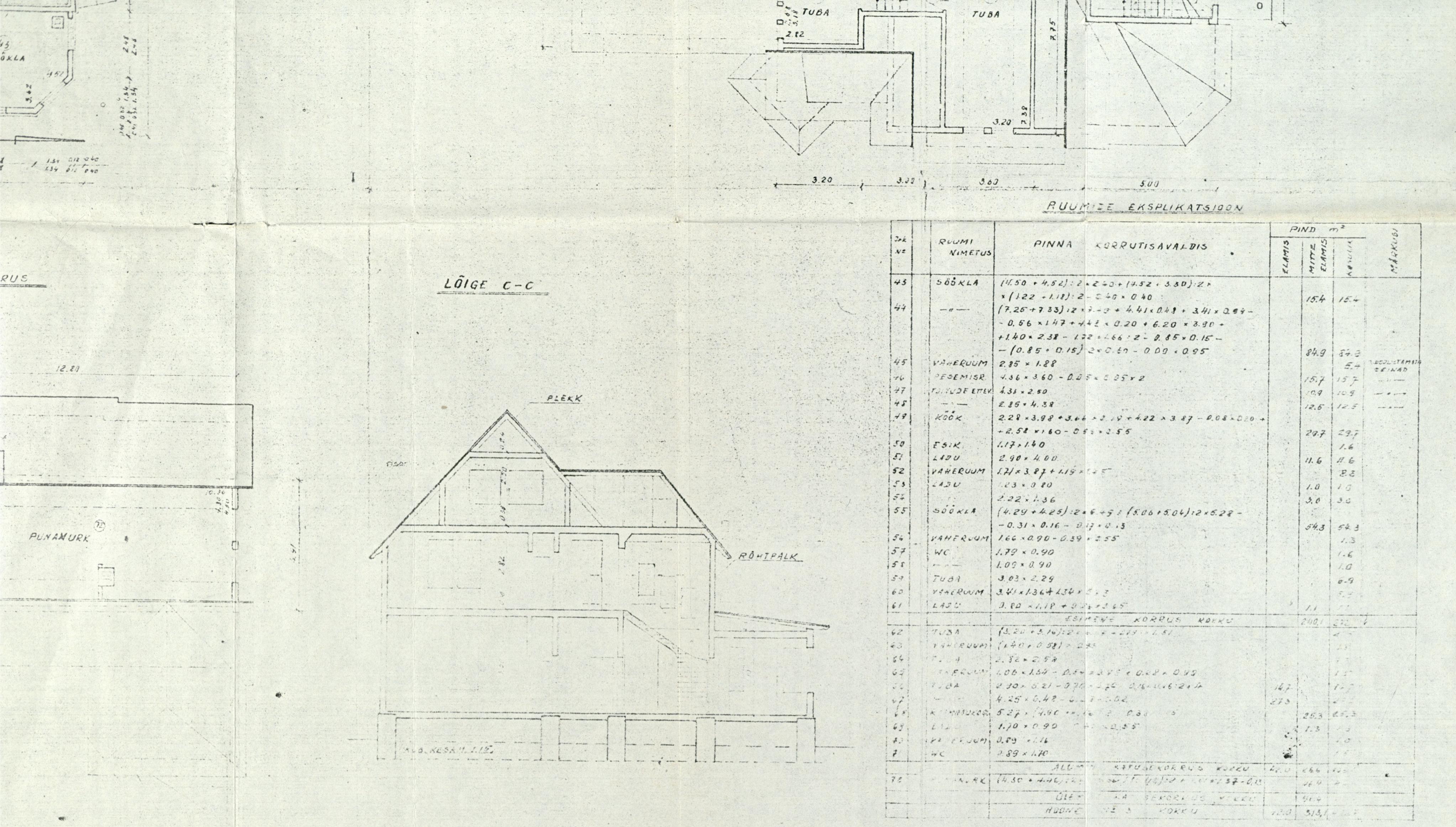

ÜLEMINE KATUSEKORRUS

LÖIGE C-C

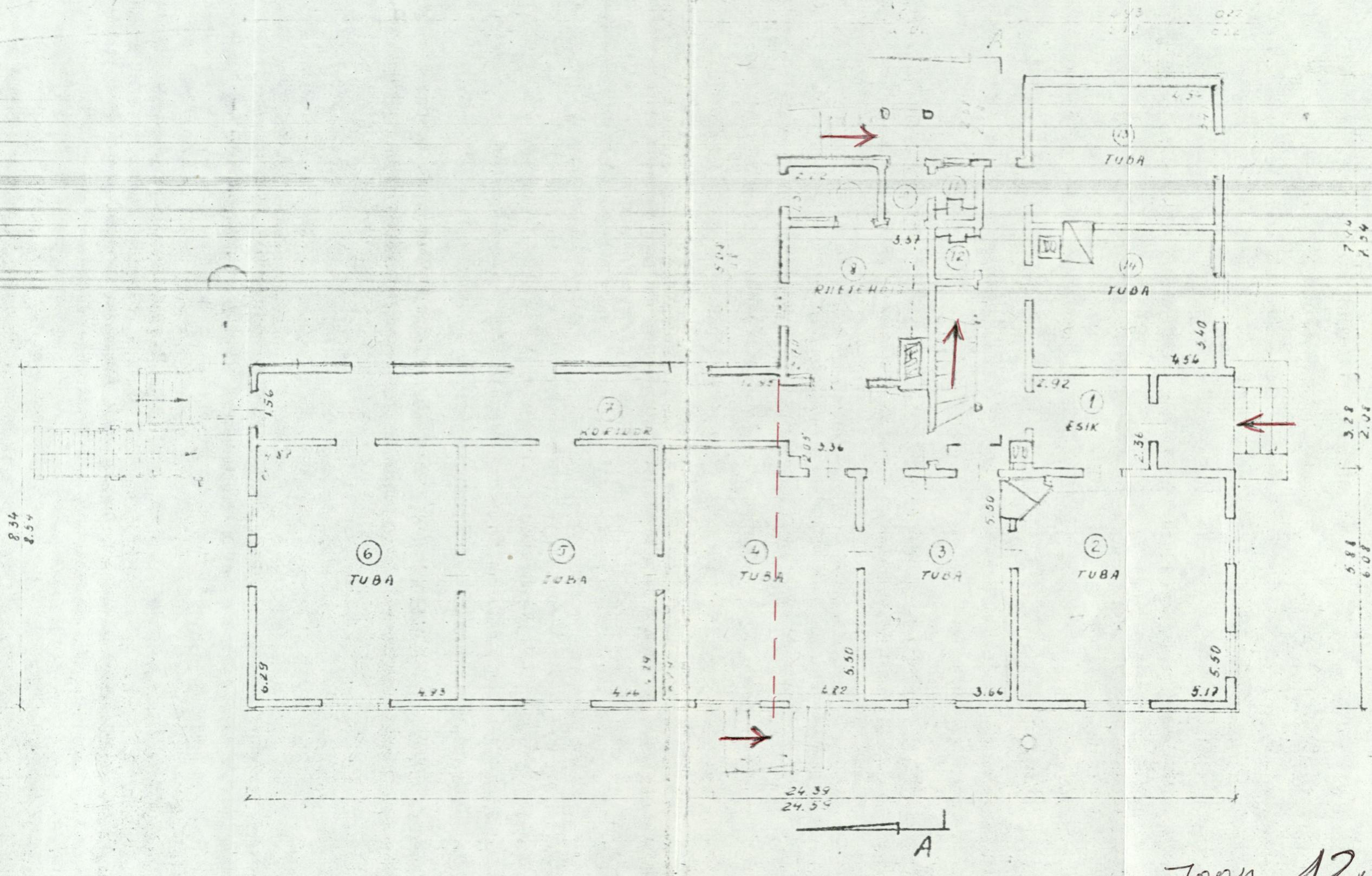
KELLINE PUDUTUSTLEMING 1987

SOOKla

Joon. 11.

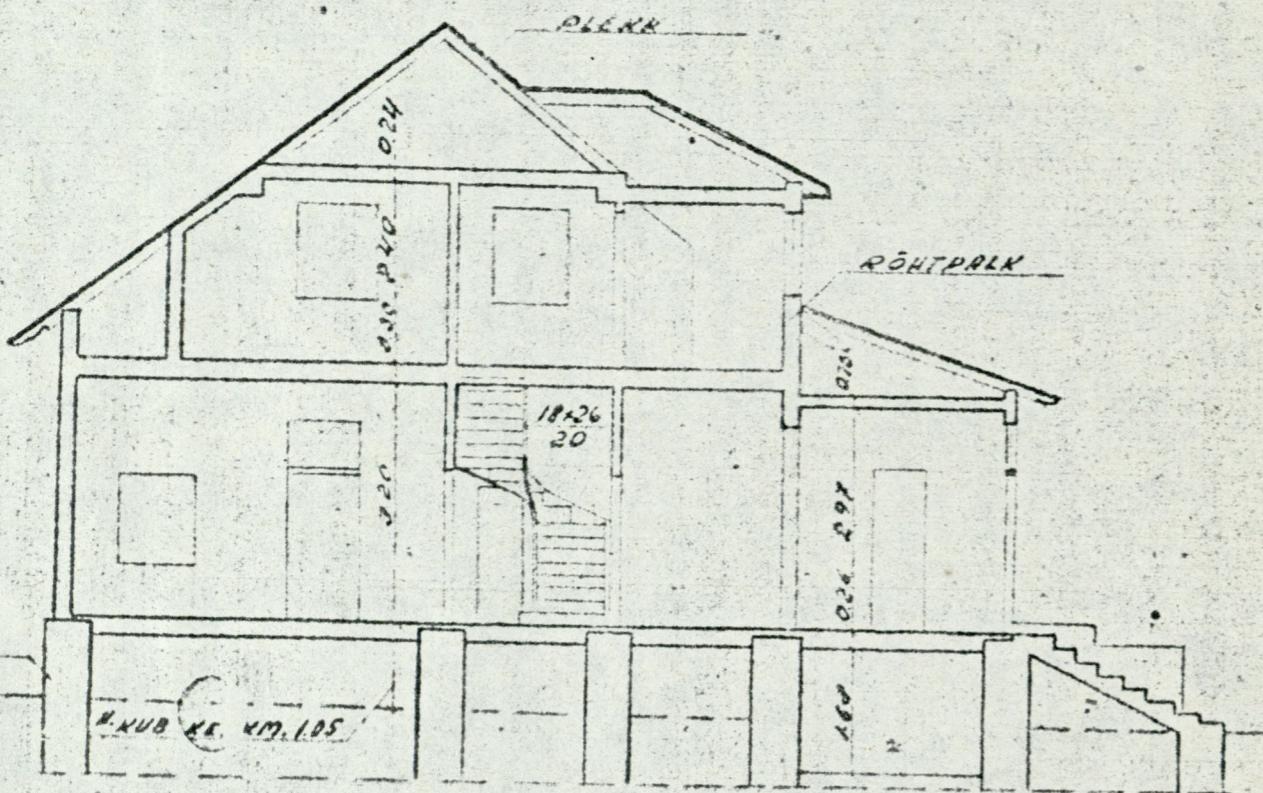
ECONOMIC KORPUS

52

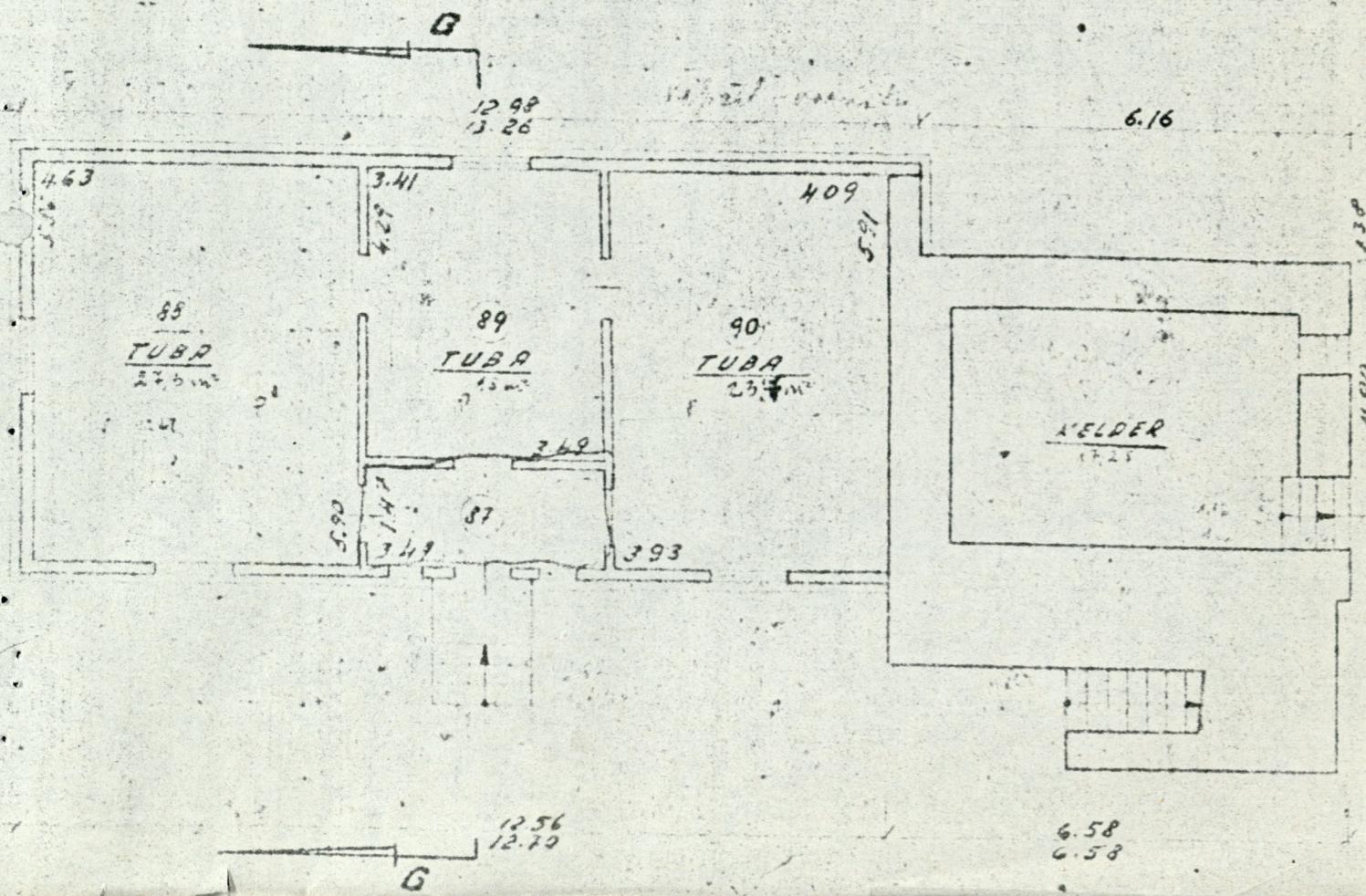

Joon. 12.

LOGEE D-0

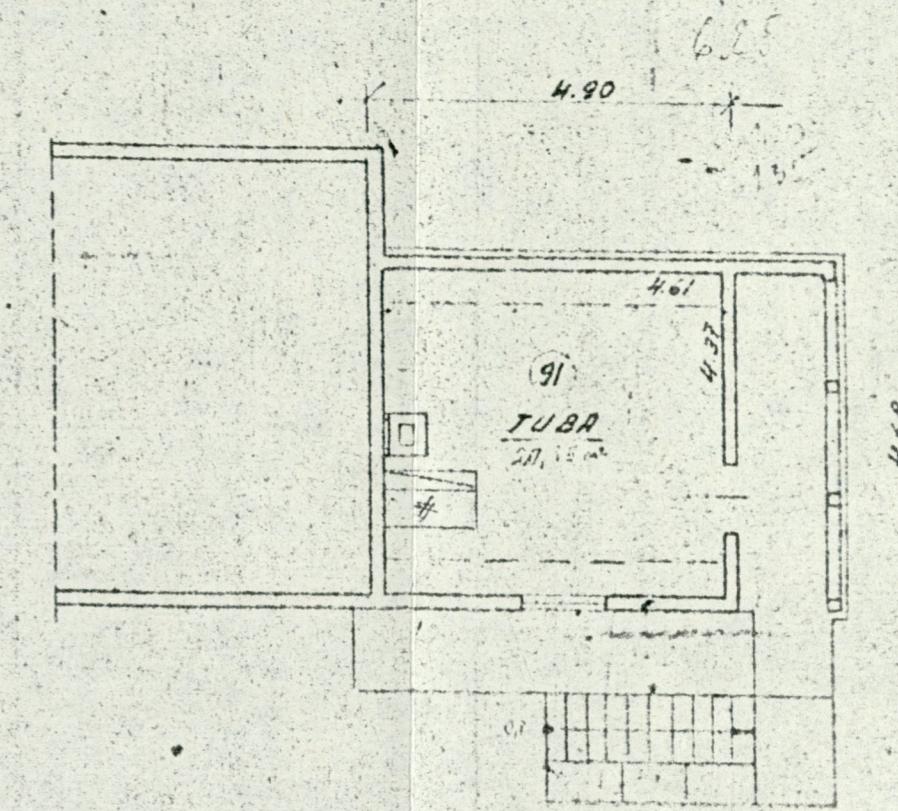
5 Kari Salari
ESIMENE WORKUS

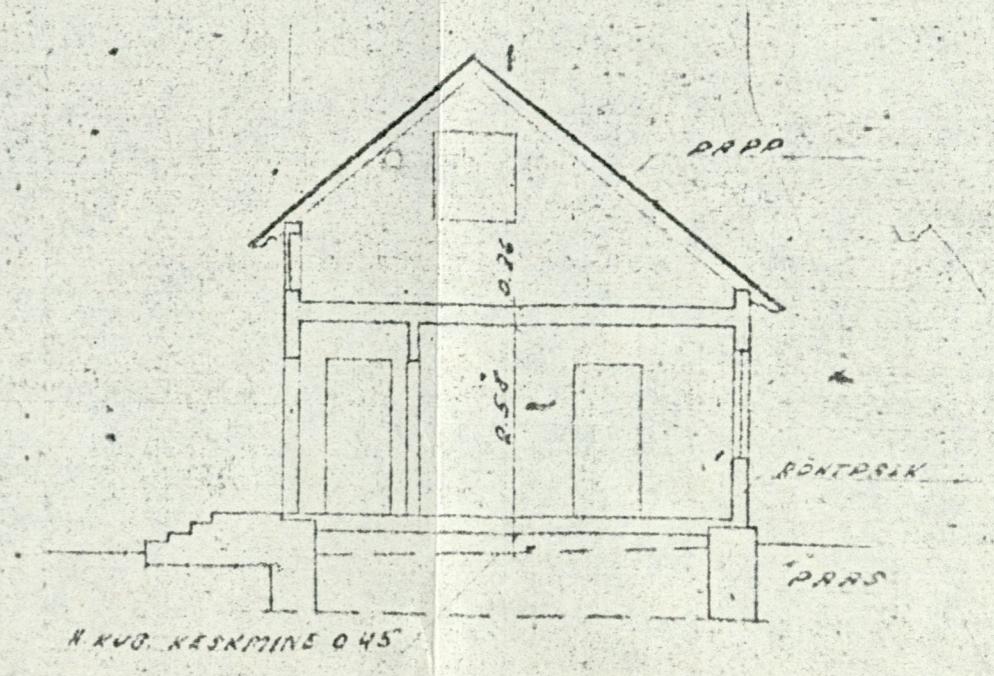
KARIKAKAR

ARTUS EKHORRUS

142

LÖGE 0-0

H K U O. K E S K M I N E 0 4 5

June 13.

FOTO
1.

FOTO 2.

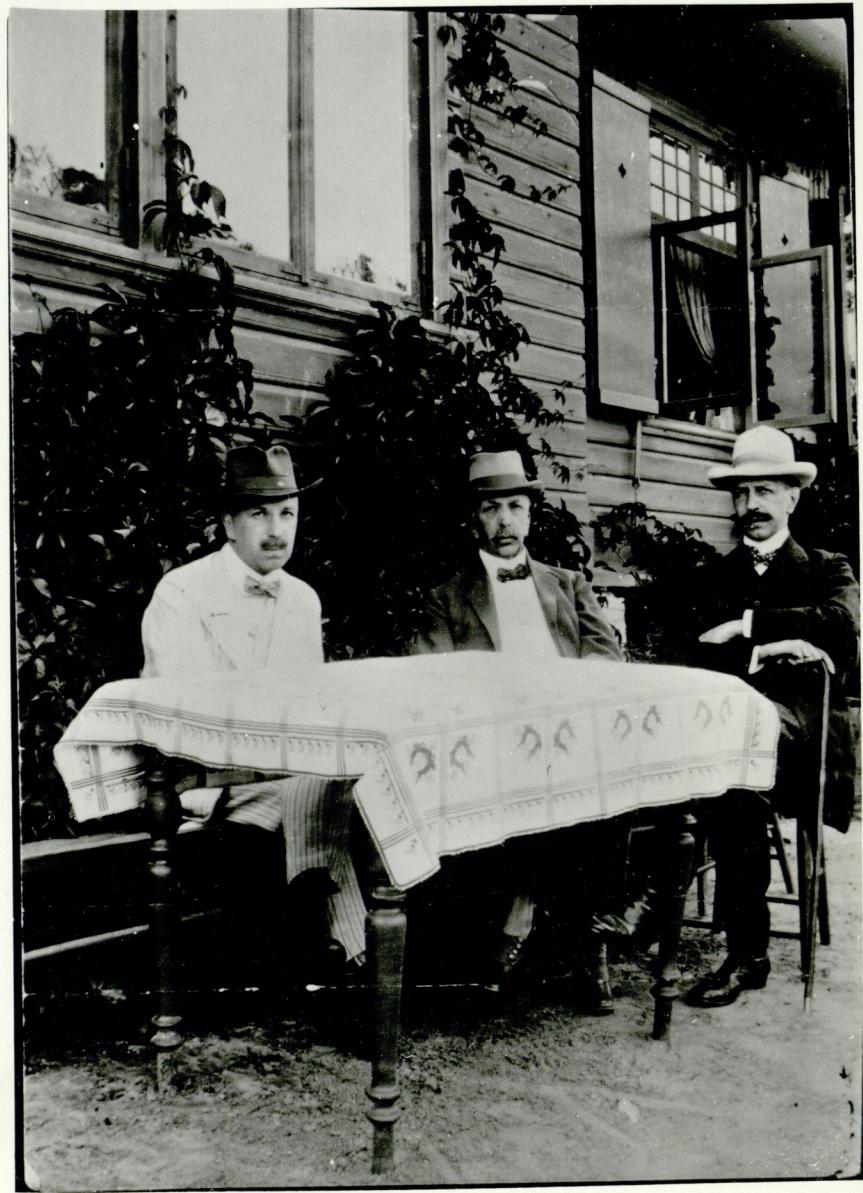

FOTO 3.

FOTO 4.

FOTO 5.

FOTO 6.

FOTO 7.

FOTO 8.

FOTO 9.

FOTO 10.

FOTO 11.

FOTO 12.

FOTO 13.

FOTO 14.

FOTO 15.

FOTO 16.

FOTO 17.

FOTO 18.

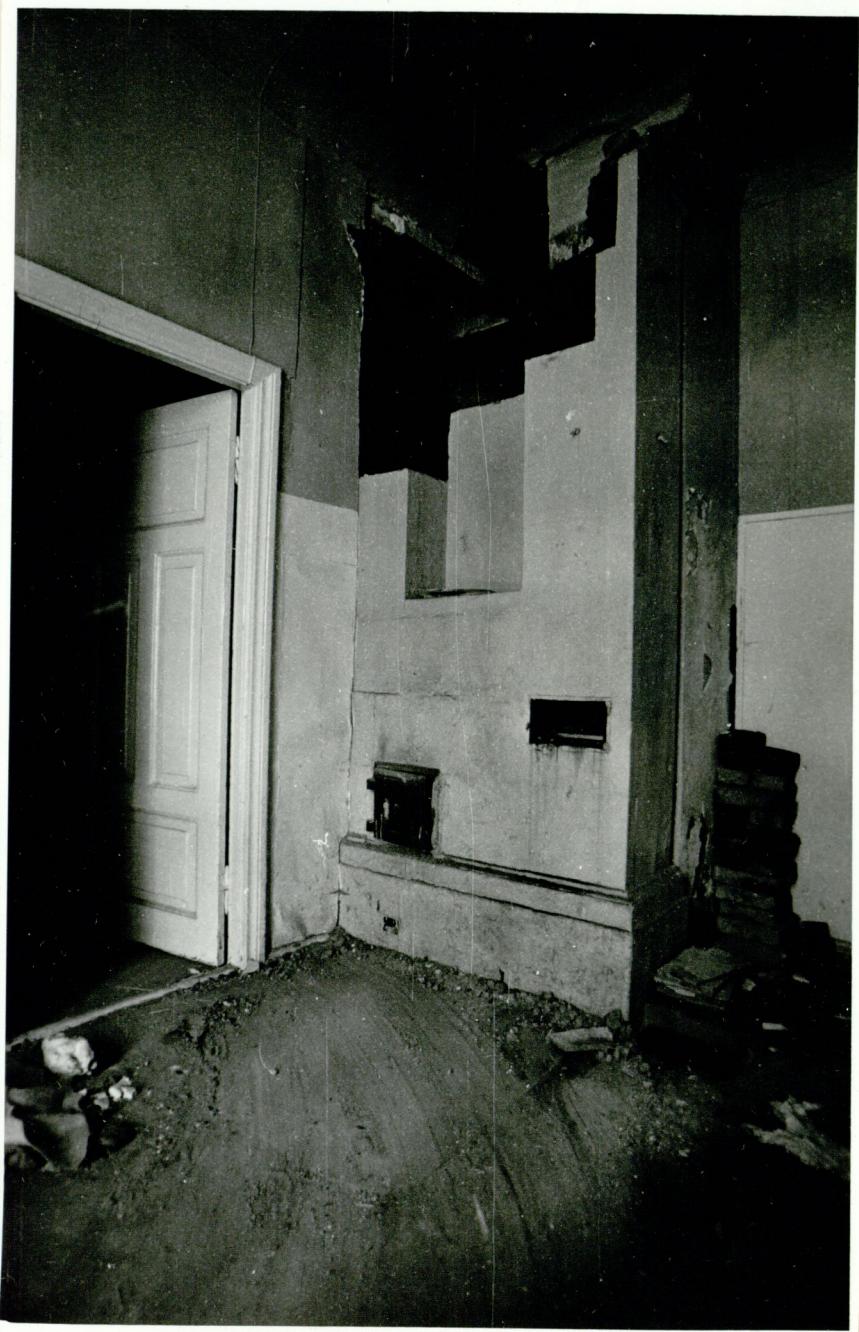

FOTO 19.

Foto 20.

67

FOTO 21.

FOTO 22.

FOTO 23.

Foto 24.

Foto 25.

40

Foto 26.

Foto 27.

FOTO 28.

Foto 29.

FOTO 30.

FOTO 31.

44

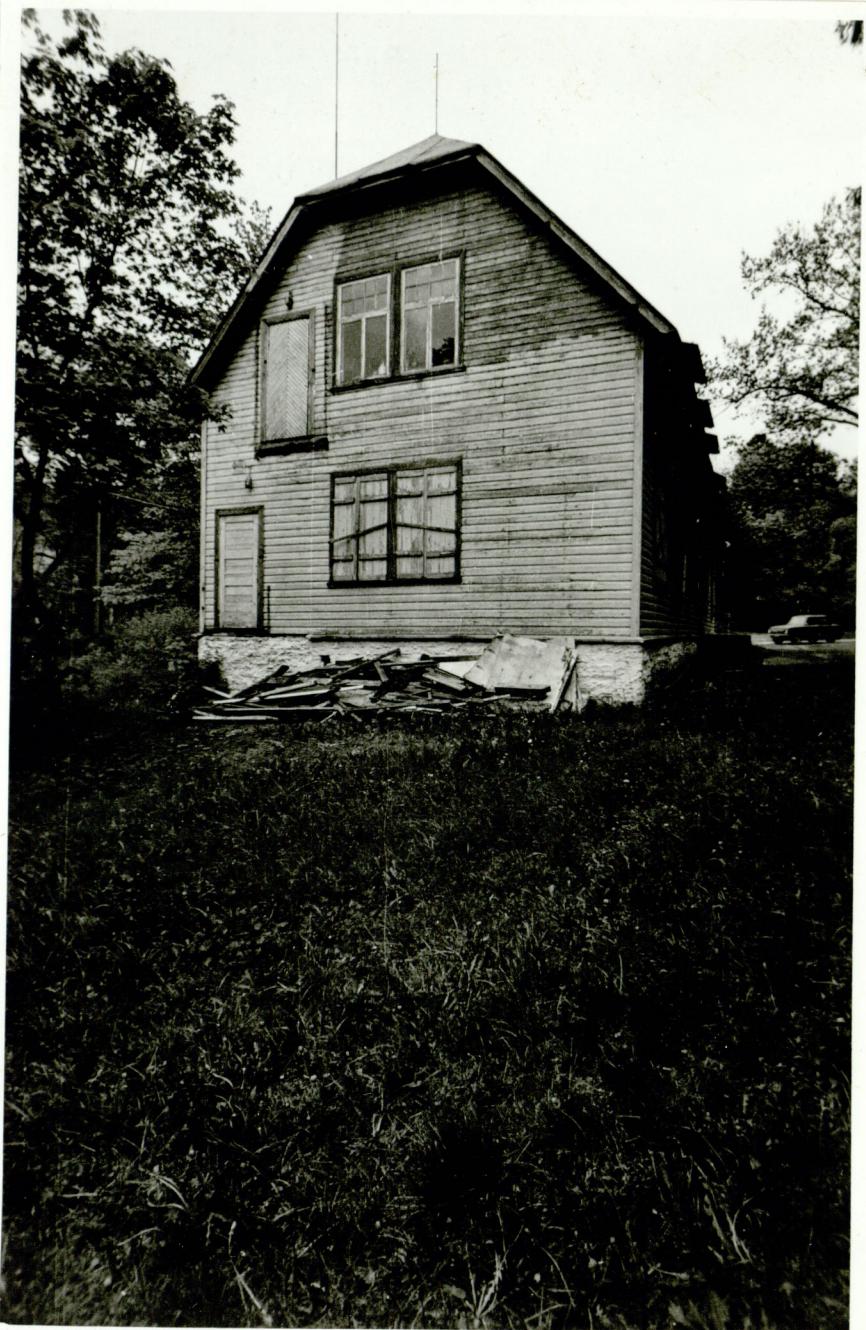

Foto 32

45

FOTO 33.

FOTO 34.

FOTO 35.

77

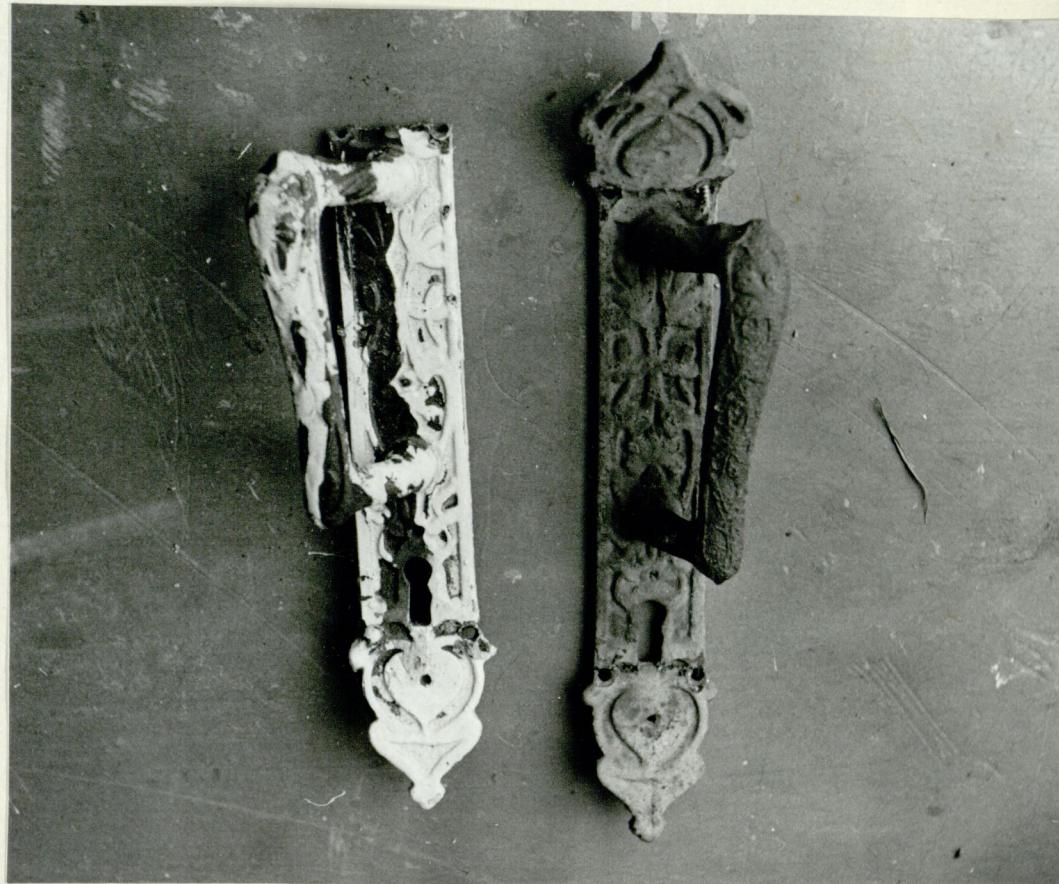

FOTO 36.

FOTO 37.